

ONZE VOGELS

32e JAARGANG No. 4, APRIL 1971

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ussel

De

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) - 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) - 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760) - 1 86 31.

2e Secretaris: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08860) - 29 78.

Leden: W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420) - 1 81 37.

J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730) - 21 07, na 18 uur.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon 05987 - 33 40 of 33 25

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon 05170 - 29 68

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon 05920 - 1 49 37

District Overijssel: H. J. Schniermanni, Usselerweg 96, Enschede, telefoon 05420 - 2 04 31

District Gelderland: D. J. Prinsen, Pater Hafkenscheidstraat 11, Ulft, telefoon 08356 - 10 71

District Utrecht: O. L. Zimmerman, Oranjelaan 9, Soest, telefoon 02155 - 36 60

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon 02508 - 3 26

District Zuid-Holland: W. Bruggeling, Beeklaan 281, Den Haag, telefoon 070 - 33 65 77

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon 01140 - 38 16

District Noord-Brabant: J. H. v. Houtum, Chrysantenstraat 41, Veghel, telefoon 04130 - 44 79

District Limburg: P. J. Dissel, Hemelslei 75, Sittard, telefoon 04990 - 65 62

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.

Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) - 3 50 07.

Geopend: 8.00 - 17.30 uur. Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 11,— per jaar. Buitenland f 12,— per jaar. Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

Secretaris: H. L. L. Hoedemaker, Coba Pulskenlaan 14, Tilburg. Telefoon 04250 - 3 57 47.

Penningmeester: J. Slabbekoorn, Bavelse laan 271, Breda. Postgiro 1113355, Ned. Middenstandsbank Breda. Bij betaling vermelden nr.: 65.68.71.237 t.n.v. N.P.C. Contributie f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5.—

Nederlandse Zebra vinkenclub

Secretaris: B. L. v. d. Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn. Postgiro 43984 Coop. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C. Contributie f 10,— per jaar. Inkomgeld f 5.—

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse/Penningmeesteresse: Mevr. M. Th. Paape-v. Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld). Postgiro 984095. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub Wildzang en Bastaarden

Secretaris/Penningmeester: J. Landsmeer, Jacob Marisstr. 90, Dordrecht. Postgiro 1580245. Contributie f 10,— per jaar.

Inlichtingen, opgeven nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend bij de betreffende speciaalclubs.

ONZE VOGELS

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE
BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ussel

Oplage 45.000 ex.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 26 april 1971.

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders

Redactie-adres: Postbus 74 - Bergen op Zoom.

IN DIT NUMMER

PAG.

Vleermuisparkieten	148
Zwartbekje-Dufresne	150
Flamingo's 1	152
Boekennieuws	154
De Volière 6	156
C.O.M. Wereldkampioenschappen Basel	159
Vliegenvangers 4	161
Kent u de tjipeuw?	163
Kapoetsensijs	164
Kanaries met vruchtensmaak	165
Het huwelijk bij de vogels 1	168
Tangara's uit het geslacht Piranga	169
De grasparkiet; Theorie speciaalweker	173
Valkparkieten	176
Onder een milde aai van licht en lucht Is stamvorming zonder bloedversing mogelijk?	178 181
Merkwaardige nesten en nestplaatsen 2	184
Belangrijke mededelingen	187

Vragen over ??

Grasparkieten aan: H. C. Müller, Lijsterbes-
laan 88, Rotterdam.

**Zebravinken, Jap. meeuwen en tropen bastaar-
den:** D. J. v. d. Molen, Essinghstr. 80, Dalfsen.

**Tropische vogels, grote parkieten en bastaar-
den met kanariebloed:** D. Duivis, St. Josephstr.
46, Teteringen.

Kleurkanaries: H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a,
Schiedam.

Waterslagers en Harzers: M. v. Woezik, Re-
gentesselaan 378, Den Haag.

Postzegel voor antwoord dient meegezonden
te worden.

IN DIT NUMMER ADVERTEREN: pag.

P.Y.M., Lunteren	151
Roupe van der Voort, Den Haag	151
Komeco-Division, Alkmaar	158
Benny Slagers, Enter (Ov.)	158
Geco, Venlo	158
Fa. Jan D. Kapelle & Zn, Deventer	162
Van Waardhuizen, Leiderdorp	162
Gorkumse Molen, Gorinchem	162
Importfilm, Den Haag	162
Cédé, Tilburg	167
Koninklijke P. Sluis n.v., Etten-Leur	172
Wirika, Schijndel	175
A. P. van Gils, Goirle	177
Vogelhandel Blankestijn, Veenendaal	179
Marba Apeldoorn nv, Apeldoorn	179
Avimex, Amersfoort	180
Bogena, Rotterdam	180
Harteveld, Hees en Heijermans N.V., Rotterdam	180
Necareco	188
Tovo, Rijswijk ZH	188
Vogelhandel R. van Veen, Goor	191
Animali, Eindhoven	191
Witte Molen, Meeuwen NB	192

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en
abonnees — met een zakelijk karakter, zijn
tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar
bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden
en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver
particuliere aard 5 cent per letter met een
minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag
en Aanbod”.

Voorpagina: Lentepapegaitjes, zie artikel op
pagina 148. Foto: H. V. Lacey.

Ontwerp en druk: Steens N.V., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Tel. (010) 26 06 40*

VLEERMUISPARKIETEN

M. de Jong

De vleermuisparkieten, die ook wel hangparkieten worden genoemd, terwijl sommige auteurs spreken van vleermuispapegaaien, komen voor in Zuidoost-Azië, Ceylon, de Filipijnen, Indonesië, Nieuw-Guinea en een aantal er rond liggende eilanden. Men kent er diverse soorten en ondersoorten. Over één ervan vertelde ik u reeds iets in 'Onze Vogels', 29e jaargang, no. 4, april 1968, namelijk de Ceylonhangparkiet, die ook wel bloemenpapegaaitje wordt genoemd. De op Java voorkomende Javaanse vleermuisparkiet is een subspecies van het op de omslag afgebeelde lentepapegaaitje, althans ik neem aan dat dit *Loriculus vernalis vernalis* is, dat domicilie heeft India en nabijgelegen gebieden. (De Javaanse ondersoort *L.v.pusillus* lijkt er echter bijzonder veel op.)

Vleermuisparkieten danken hun naam aan de eigenaardige houding, die zij veel aannemen. Evenals de vleermuizen hangen ze namelijk vaak ondersteboven aan takken of twijgen, poetsen hun verenpakje in deze stand, 'vrijen' er al hangend naar hartelust en knappen eveneens op deze manier een uiltje. Waarschijnlijk zult u zich afvragen: vallen deze diertjes in hun slaap niet naar beneden? Deze vraag zoudt u ook kunnen stellen voor wat betreft een vogel, die op een normale manier de nacht doorbrengt. Het is echter zo, dat een vogel in het geheel geen moeite heeft om zijn tenen rond een tak geklemd te houden. De uitermate sterke spieren van het heupbeen hebben namelijk pezen, die over de hele lengte van de poten lopen, ook door de tenen tot aan de nagels toe. Zit of staat een vogel op een plat vlak of loopt hij over de grond, dan zijn deze pezen volkomen ontspannen, de tenen staan recht en gespreid. Zodra echter het dier op een tak gaat zitten, dan hurkt hij en buigt de poten. Door het lichaamsgewicht worden de pezen aange trokken en hierdoor krommen de tenen zich vanzelf, zodat ze zich muurvast rond de tak (zitstok) klemmen. Alan Devoe beschrijft deze 'werking' in 'De boeiende dierenwereld' als volgt: „De spier, die het krommen van de tenen veroorzaakt, eindigt in een lange pees, die achter over het enkelgewricht heen loopt. (De enkel van de vogel is het gewricht dat de leek meestal de knie van de vogel noemt.) Op het ogenblik dat de vogel gaat zitten, wordt het enkelgewricht door het gewicht van de vogel gebogen en de pees wordt, door dat buigen

van het gewricht, iets aangetrokken. Doordat deze pees aan de onderkant van het klauwlied van de poot vast zit, worden de klauwen (tenen) gekromd; de vogel zit stevig en dat zonder zijn spieren te gebruiken." Uiteraard zal de werking

Tot de bekende vleermuisparkieten behoren de „blauwkroontjes” (*Loriculus gaigulus*) die in Indonesië en op Malakka voorkomen.

bij de vleermuisparkietjes ietwat afwijken van het hierboven beschreven 'mechanisme', maar zeker is het, dat deze kromsnebben er niet de minste moeite mee hebben: ze hangen namelijk net zo gemakkelijk aan één als aan beide pootjes.

Het lentepapegaaitje is overwegend groen, op de kop verreweg het helderst. Duidelijk contrasteert hiermee de vuurrode snavel. De stuit en de bovenstaartdekveren zijn roodbruin, de staartveren van boven groen, van onderen bleekblauw. Het mannetje en het vrouwtje lijken zeer veel op elkaar; het enige uitwendige onderscheid is een blauwe keelvlak, die ook bij het mannetje wel maar bij de dame niet of nauwelijks aanwezig is. (Ook bij de heertjes wil hij wel eens wat 'vervagen'.) Het zijn echte 'dwermpjes', want de afmetingen zijn maar een ietsje groter dan die van een mus!

In de vrije natuur valt het niet mee deze vogeltjes in de kijker te krijgen. Het liefst houden zij zich op tussen het gebladerte, waar ze ijverig zoeken naar allerlei vruchten en zaadjes. Hoogstwaarschijnlijk worden ook bladknoppen en -loten gegeten. Vaak kan men ze op bloemtrossen zien zitten en waarschijnlijk is het ze meer te doen om de nectar dan om de daar aanwezige insecten. De maaginhouden, die zijn onderzocht, bevatten namelijk geen dierlijke eterij. Tijdens het foerageren kwetteren ze er zachtjes op los; vliegt een troepje op, dan kan men het snorren van de wiekjes duidelijk horen. Op de grond komen ze — als echte boomvogels — zelden, of het moest zijn om uit een of andere poel of plas te drinken. Toch kan men ze wel eens op de grond vinden, half versuft, zodat men ze met de hand kan pakken. In dat geval zijn ze 'tipsy' doordat ze teveel hebben gesnoept van het sap van kokospalmen! (Ook de op Java voorkomende 'serindit' is zo'n 'dronkaard', die graag in de door inheemsen opgehangen bamboekokers kruipt om te drinken van het palsap, dat in deze bamboezen wordt opgevangen. Op deze manier worden de kokers ook wel gebruikt als val. Serindits zijn nu eenmaal geliefde kooivogels!) Dit kruipen in bamboezen is in feite iets onnatuurlijks, althans wanneer de vogeltjes er 's nachts in kruipen. Dan is de nachtlucht te koud voor ze en vandaar, dat ze er beschutting in zoeken, zulks in tegenstelling tot het 'ruggelings slapen'. Of de lentepapegaaitjes ook wel in holen of iets dergelijks kruipen, weet ik helaas niet, maar ik neem aan dat de nachten aan de voet van de Himalaya ook wel terdege koud kunnen zijn! Te meer omdat deze parkietjes, wanneer ze in een volière worden gehouden, waarin het 's nachts te kil is, ook een plekje zoeken in een broedblok.

Lentepapegaaitjes nestelen in holle bomen. Op een onderlaag van allerlei plantedelen en blaad-

jes komen de twee (soms één of twee meer) witte eitjes te liggen, die al spoedig besmeurd zijn met nestvuil. Sommige vleermuisparkietjes brengen het nestmateriaal met de snavel, andere daarentegen steken het op de manier van de Agapornissen tussen de veren en brengen het zo naar het nesthol, om ze er daar uit te schudden. Het broeden duurt een week of drie. Aangezien de voeding vrijwel uitsluitend plantaardig is, is de ontlasting van deze parkietjes veelal erg dun. Deze excrementen spuiten ze met een boog weg terwijl ze op hun kop hangen. Rutgers geeft in zijn Encyclopedie dan ook de volgende raad: „Het is een verkeerde manier de vogels geheel en al op zaadvoeding te zetten, om hiermee te bereiken dat de ontlasting minder vloeibaar wordt. Beter is het bij de inrichting van de vitrine of kamervolière met deze dunne ontlasting rekening te houden, door de hangstokken hoog tegen het plafond van de volière en alleen in het midden aan te brengen. Hiermee bereikt men dat de wanden schoon blijven. De vogels moeten regelmatig verse wilgetakken krijgen, waarvan ze de bast afknagen". De lentepapegaaitjes, die ik in gevangenschap zag — ik bedoel hier de ondersoort **pusillus** — kregen als voedsel bananen, zaden en bessen. Waarschijnlijk heeft u wel eens gezien dat witte muizen gehouden werden in een kleine draaiende kooi? In zulke kooitjes hield men indertijd op Java ook de serindits. Of het nu nog geschiedt weet ik niet, maar de voortdurende verplichte beweging is beslist een wrede kwelling! Dan hebben ze het in een volière aanmerkelijk beter! Met ander klein grut kunnen ze rustig worden samen gehouden.

ZWARTBEKJE – DUFRESNE (ESTRILDA MELANOTIS)

P. van Nunen

Herkomst Zuid en Zuid-Oost Afrika.

In augustus 1969 kocht ik 7 van deze kleine (9½ cm.) maar bijzonder mooi en kleurrijk getekende dufresne astrilden.

De prijs was zeer aantrekkelijk. Ik was er echter toch wel van overtuigd dat ik ze niet alle zeven in het leven zou kunnen houden, omdat er enkele in zeer slechte conditie waren. Inderdaad bleven er van de 7, na enkele weken maar 4 over, gelukkig 2 koppels. Men kan de man en de pop duidelijk van elkaar onderscheiden, daar de pop het zwart aan de kop mist. De hoop om deze astrilde te kweken was wel erg klein, gezien er niet erg hoopvol over wordt geschreven. Toch

slaagde er in 1934 iemand in Engeland in, 4 jongen groot te krijgen.

Inmiddels was de tijd aangebroken, dat de 2 paartjes in prima conditie verkeerden. Door elk vogeltje een aparte kleur van kleurring aan te doen, meende ik zo te kunnen vaststellen welk koppel bij elkaar hoorde.

Na enige weken was ik genoodzaakt om ze te gaan scheiden daar er kleine vechtpartijtjes optraden.

Elk paar kreeg een kooi van ongeveer 1 meter groot.

Het was al in december toen ik ze als slaapgelegenheid een nestkastje aanbood waarvan ze gaarne gebruik maakten.

Enige tijd later miste ik van koppel 1 de pop. Bij controle bleek deze rustig te broeden op 5 eitjes waarvan er 3 waren bevrucht.

Ik dacht als Miss Elsie Robinson uit Engeland nu zou denken dat wij in Nederland geen dufresne astrilden kunnen kweken heeft ze toch wel abus. Maar laat ons eerlijk zijn ik had het jaargetijde niet mee. De vogels zaten wel lekker verwarmd, maar met het levende voer was het treurig gesteld.

Op 23 september 1969 kwam het 1ste jong uit en met Kerstmis lagen er 3 van die kleine nietige zwarte vogeltjes in het nestkastje. Toen mij een zeer bevriende vogelliefhebber met nieuwjaar veel geluk toewenste met de kweek voor 1970, waren die 3 kleine dufresne Astrilden niet meer in leven.

De reden was het ontbrekende levende voer, dus maar wachten tot voorjaar 1970. Ik wilde deze persé kweken. Ik moest me daarom bezinnen om levend voer in voorraad te hebben. In Utrecht had ik een kweekportie fruitvliegen gehaald, miereieren uit de diepvries, waterluis uit de sloot en zo was ik bereid om in maart wederom de strijd aan te binden en te proberen het predicaat vogelkweker(tje) waardig te zijn.

Het opnieuw in conditie brengen lukte vrij spoedig, zodat eind april beide paren, 4 en 5 eieren legden. Van paar 1 15 stuks 4 bevrucht, van paar 2 4 stuks onbevrucht. Begin mei kwamen van

paar 1, 3 jongen uit terwijl er 1 dood in het ei achterbleef. Ik heb deze met fruitvliegjes, waterluis, miereieren en een enkele witte meelworm groot gekregen. U moet er wel aan denken dat U de ouders voordien aan dit voer went.

Koppel 2 was niet zo bereidwillig en ik meende er goed aan te doen deze tijdelijk te scheiden.

Toen de jongen van koppel 1 al uitvlogen en zelfstandig waren, maakten deze weer aanstalten om opnieuw te gaan broeden, gelijktijdig met koppel 2. Het bleek echter dat van koppel 1 de eieren nu onbevrucht waren terwijl van koppel 2 wel 4 eieren waren bevrucht. Daar ik dit koppel niet vertrouwde, heb ik de eieren omgeruild, waarvan er 3 uit kwamen en er nu 6 jonge dufresne astrilden in de kooi zitten, waarvan de eerste 3 al op volle kleur. Het zijn 2 mannen en 1 pop.

Het is wel opmerkelijk dat je op tentoonstellingen helaas maar zeer weinig Afrikaanse astrilde soorten aantreft en waarom niet?

De prijs is doorgaans niet hoog. Ruimte? U kunt al zeer veel soorten kweken in een kooi van 1 meter. De hoofdzaak is. U moet Uw vogels in conditie brengen door afwisselend voer en de juiste verzorging te geven.

Moge dit voor U een aansporing zijn ook die enorme uitgebreide collectie Afrikaans astrilde soorten te houden en te kweken.

Dit Engelse preparaat, dat met het zaad of voeder wordt vermengd, verbetert enorm de algemene conditie van al uw vogels. Betere broeduitkomsten, snelle en mooie bevedering, vooral na de rui.

Vorkomt nervositeit, veren pikken en bloedarmoede. Bevordert de zang van alle zangvogels!

Verpakkingen f 1,18, f 3,01 en f 10,69 bij uw dierspecialzaak.

Gratis PYM-folder: N.M.I. — afd. OV, postbus 40, Lunteren.

GEZA SEPT

Vorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden:

enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

FLAMINGO'S (1)

A. J. Zwinenber

Geschiedenis

„Vogels zijn met veren bedekte, warmbloedige, gewervelde dieren, die tot vleugels ontwikkelde voorste en tot poten ontwikkelde achterste ledematen bezitten.“ Onder deze misschien wat simplistische definitie vallen heden ten dage nog slechts zo'n 8500 verschillende soorten vogels, die - hoewel het bovenstaande anders suggereert - grote verschillen in uiterlijk en gedrag vertonen. Zij hebben echter een groot aantal, vaak anatomische kenmerken gemeen, waardoor zij in één groep verenigd zijn.

Zo'n 150 miljoen jaren geleden begonnen de eerste vogels zich van de reptielen af te scheiden. In de daarop volgende tijdvakken ontwikkelden zich duizenden nieuwe vormen, die grotendeels echter weer uitstierven. Volgens sommige ornithologen is er een tijd geweest dat er op onze aarde meer dan 1½ miljoen soorten vogels leefden. Dit is echter slechts een schatting; fossiele resten tonen evenwel aan dat er in het Pliocene (12-1 miljoen jaren geleden) meer dan 10 000 verschillende soorten op aarde voorkwamen. Tegenwoordig bedraagt het aantal - afhankelijk van de systematicus - ongeveer 8500.

Vraagt men aan een niet-deskundig een aantal willekeurige vogels te noemen, dan zal ook vaak de flamingo in het rijtje voorkomen. Dat is niet verwonderlijk, want in elke dierentuin kan men van deze met een slank lichaam, lange poten en

een lange hals uitgeruste, gracieuze vogels wel een aantal exemplaren tegenkomen. Bovendien spelen zij dikwijls een rol in reisverhalen, ontbreken zij in geen enkele vogelfilm en bevat elk algemeen zoölogisch boek wel één of meer foto's van hen. Flamingo's behoren dan ook tot de bekendste vogels. Toch eindigt de kennis van velen reeds bij de naam - misschien dat dit artikel daar enige verandering in kan brengen.

Flamingo's zijn bij de mens reeds zeer lang bekend. Ruim 7000 jaren geleden werden in Spanje al de eerste muurschilderingen van deze vogels vervaardigd en een oud-Egyptische hiëroglifye in de vorm van een flamingo stelde reeds het latere woord 'rood' voor. Fossiele overblijfselen wijzen op een zeer hoge ouderdom van deze tegenwoordig nog uit vier soorten bestaande vogelgroep. Oligocene afzettingen in Europa (Oligocene = 40-25 miljoen jaren geleden) en pliocene in Amerika bevatten al resten van recente flamingosoorten.

Indeling en levenswijze

Zoals vermeld, leven er nog slechts vier soorten flamingo's. Zij bewonen meestal de warmere streken van zowel het oostelijke als het westelijke halfrond en ontbreken alleen in Australië. Zij worden altijd in gebieden met brak- en zoutwater aangetroffen, waar ze in ondiep water hun nes-

ten maken en naar voedsel zoeken.

Flamingo's vormen voor systematici nog altijd een probleem. De structuur van de luchtzakken, de lange poten en de lange hals zouden op verwantschap met ooievaars en kraanvogels kunnen duiden, doch hun stemgeluid en de vorm van de voet wijzen meer in de richting van ganzen en eenden. **Von Rothschild** ontdekte bovendien dat de verenparasieten bij flamingo's naverwant zijn aan die van ganzen. Er zijn echter ook kenmerken, die bij geen enkele andere vogelsoort voorkomen; flamingo's worden tegenwoordig dan ook vaak in een aparte orde (**Phoenicopteriformes**) overgebracht. In andere indelingen treffen we de flamingo's (familie **Phoenicopteridae**) evenwel tezamen met ooievaars, lepelaars, ibissen, reigers, hamerkopvogels en roerdrompen aan in de orde **Ciconiiformes**.

Flamingo's hebben een bijzonder lange luchtpijp, welke niet minder dan 350 kraakbeenringen telt. Hun voeten zijn uitgerust met kleine zwemvliezen, waardoor wegzakken in het bezinksel voorkomen wordt. Ofschoon de dieren meestal door het water waden, kunnen ze toch ook goed zwemmen, al schijnen ze dat niet graag te doen. In de vlucht steken de lange, gestrekte poten achter het lichaam uit, terwijl de lange hals naar voren is gestrekt. Flamingo's leven altijd in grote aantallen bijeen; een kolonie bestaat vaak uit meer dan honderdduizend dieren. De meest voorkomende soort, de dwergflamingo, vormt in Oost-Afrika kolonies van soms meer dan één miljoen vogels.

Voedingswijze en voedsel

Aan de tot dusver genoemde anatomische bijzonderheden ontbreekt er nog één, en wel de snavel. Dit is het meest kenmerkende onderdeel van een flamingo en is onder vogels uniek. Wat structuur betreft, vertoont het wel wat overeenkomst met de snavel van een eend of gans. In het midden is dit verregaand gespecialiseerd lichaamsdeel echter sterk naar beneden omgebogen. De bovensnavel is vrij dun en platter dan de veel massievere ondersnavel. Omdat flamingo's de snavel ondersteboven in het water houden, heeft de bovensnavel de taak van de ondersnavel overgenomen; hiermede wordt het voedsel - kreeftjes, insectenlarven, weekdieren, algen, plankton en ander plantaardig materiaal - uit het water gezeefd. Bij de dwerg-, Andes- en James flamingo voorkomen de op de zijranden van de boven- en ondersnavel staande, hoornige lamel-

len dat grove voedseldelen in de bek komen, terwijl kleine voedseldeeltjes op haardunne lamellen aan de binnenzijde van beide snavelhelften achterblijven; met de met hoorn beklede, fijne uitsteeksels (ongeveer 20 stuks) bezittende tong wordt dit fijne voedsel vervolgens naar achteren getransporteerd en doorgeslikt. Bij deze drie flamingosoorten bestaat het voedsel hoofdzakelijk uit algen en planktonische organismen. Zij filteren nagenoeg uitsluitend de bovenste lagen van brak- en zoutwaterplassen. De grote flamingo (**Phoenicopterus ruber**), die in drie geografische rassen wordt onderverdeeld, heeft in tegenstelling tot de andere soorten een minder sterk gekielde snavel, terwijl ook enkel de binnenzijde met lamellen is uitgerust; hij voedt zich met grovere voedseldeeltjes. Hij filtreert de diepere waterlagen en krijgt bijgevolg dan ook veel modder binnen. In Oost-Afrika leeft hij met de dwergflamingo in grote gemengde kolonies, wat mogelijk is omdat beide soorten verschillende waterlagen bevissen. Alle soorten ten slotte zwaaien tijdens het eten voortdurend met de kop heen en weer.

Broedgewoonten en ontwikkeling

Alle flamingovormen houden er bijna dezelfde broedgewoonten op na. Na de balts, die door vele paartjes tegelijkertijd wordt uitgevoerd en daardoor enigszins rommelig aandoet, wordt door een paartje in of bij ondiep water een uit modder bestaand, kratervormig heuveltje gemaakt, dat 15 tot 40 cm hoog is en aan de basis een doorsnede van 30 tot 65 cm heeft. In het kuiltje op de top wordt één witachtig ei gelegd, dat zowel door het mannetje als door het vrouwtje wordt bebroed. Een legsel bestaat bij uitzondering uit twee eieren. Na een broedtijd van 28 - 32 dagen komt het jong uit het ei, waarna het dan nog een dag of 3 à 4 op het nest wordt verzorgd; daarna vormt het met andere jongen (nestvlieders) grote kolonies. De jongen zijn grijswit, kunnen na 10 tot 12 dagen al zwemmen en zijn na 65 tot 70 dagen in staat te vliegen. De eerste tijd van hun leven worden flamingojongen gevoed met een door klieren in de slokdarm van de ouderdieren afgescheiden, roodachtig vocht (bevat o.a. erythrocyten = rode bloedlichaampjes en caroteen). Na ongeveer drie weken kunnen ze voor zichzelf zorgen. Het juveniele kleed verschilt aanzienlijk van het volwassene. Na ongeveer vier weken het witachtige donskleed te hebben gedragen, krijgen de dieren een grijs pakje met bruine vlekken of

Ussel

vleugels. In de derde levensweek begint ook de buiging van de tot dan toe rechte snavel. Pas op een leeftijd van 1 à 2 jaren krijgen ze hun definitieve, vaak roserode verenkleed. Flamingo's gaan op een leeftijd van zes jaren voor het eerst broeden. Ze kunnen overigens vrij oud worden – in gevangenschap zijn wel leeftijden van dertig en veertig jaren bereikt.

Het broeden van flamingo's is van allerlei invloeden afhankelijk en kan gemakkelijk verstoord worden (bijvoorbeeld een overvliegend vliegtuig). Vaak komt het ook voor dat de dieren een jaar overslaan, omdat de natuurlijke omstandigheden veranderd zijn. Zijn deze omstandigheden echter te sterk gewijzigd, dan trekken de dieren naar andere streken. Een verlaten broedgebied vormt een troosteloze aanblik en doet sterk denken aan een maanlandschap.

Vijanden

Flamingo's hebben vele vijanden. Meeuwen, visarenden en andere roofzuchtige vogelsoorten vernielen hun eieren en verslinden de hulpeloze

jongen. Volgens onderzoeken overleeft slechts 40% der dieren het juveniele stadium. Andere rovers dunnen de flamingopopulaties ook aanzienlijk uit, zoals hyena's, jakhalzen, leeuwen en jachtluipaarden. Ook de mens maakt jacht op de vogels en hun eieren, zoals later nog wat uitvoeriger ter sprake komt. De oude Romeinen vonden flamingo-tongen een delicatessen en zelfs de hersens van deze gevleugelde wezens werden zeer op prijs gesteld, waardoor elk jaar duizenden dieren het leven lieten. In het verleden (en ook nu nog) is ook veel jacht op hen gemaakt om hun verentooi, die voor verschillende doeleinden werd gebruikt. Landontginningen en gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen hebben er mede toe bijgedragen, dat de meeste soorten tegenwoordig met uitsterven worden bedreigd.

wordt vervolgd

BOEKENNIEUWS

Bij de **Wetenschappelijke Uitgeverij** in Amsterdam verscheen een boek, waarvan de titel op het eerste gezicht niet veel zegt, maar toch wel de inhoud van het boek volledig dekt. Het boek **VOGEL** is geschreven door **Lois en Louis Darling** en we maken in dit bijzonder goede werk kennis met de vogels, zoals maar weinigen van ons hen kennen. In een prettig leesbare stijl worden we ingeleid in de wetenschap, maar het is beslist geen saaie stof, integendeel, het zal iedere echte vogelliefhebber enorm boeien en hij zal er zeker blij mee zijn om op deze wijze ingewijd te worden in de evolutie, het gedrag, de anatomie en de fysiologie van de vogel. Allereerst wordt de evolutie van de vogels behandeld, vervolgens komt het gedrag aan de orde en tenslotte wordt uitvoerig ingegaan op de anatomie en de fysiologie.

De titels van enige hoofdstukken: instinct, zelfvertoon, leervermogen, voortplanting, sociaal gedrag, huid en veren, botten en spieren, spijsvertering, bloedsomloop, ademhaling, oor, oog,

vliegvermogen. U ziet, dit alles zijn zaken, die voor iedere vogelliefhebber van belang zijn. Wij verwachten daarom dat veel liefhebbers dit uitstekende en interessante boekwerk zullen aanschaffen. De prijs bedraagt f 39,—.

De

het waarnemen
van vogels

M.R. Lockley

Bij **L.J. Veen's Uitgevers Mij** te Amsterdam is verschenen „**HET WAARNEMEN VAN VOGELS**” door **M.R. Lockley**. U zult wellicht zeggen: „alweer een boek over vogels in de vrije natuur”, maar we mogen niet vergeten dat iedere auteur toch weer zijn eigen benadering heeft en dat geldt zeker voor de ornitholoog Lockley, die als opzichter van het eerste Britse Vogelwaarnemingsstation jarenlang temidden van de vogels leefde. Stap voor stap behandelt hij in dit boek wat er zoal te pas komt bij het waarnemen van vogels in de vrije natuur, hoe men te werk moet gaan, welke uitrusting nodig is enz. Ook wordt aandacht besteed aan de mogelijkheden om vogels rond het eigen huis aan te trekken, aan het gedrag van de vogels, de vogeltrek e.d.

Een groot aantal foto's van bekende fotografen op dit gebied, zoals Eric Hosking, maken dit voortreffelijke boek nog aantrekkelijker.

Duiven in de volière

Hinken - duiven - nachten

Van **Uitgeverij Thieme** in Zutphen ontvingen wij het boek „**DUIVEN IN DE VOLIERE**” door **Jürgen Nicolai**. De auteur is ook in Nederland geen onbekende, want hij heeft al vele belangrijke boeken en artikelen op het gebied van de vogelliefhebberij gepubliceerd. Aan dit boekje zullen de liefhebbers van tropische duiven veel plezier be-

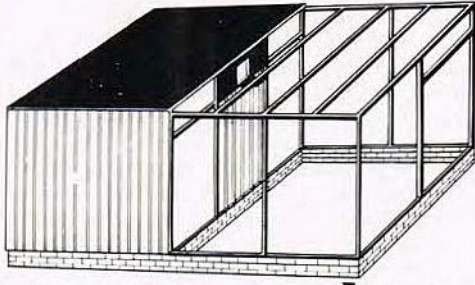
leven, want men zou het kunnen zien als een kleine encyclopedie voor deze liefhebbers. Uiteraard worden niet alle duivesoorten behandeld, maar de ruim 50 soorten die aan bod komen, zijn vrijwel de enige soorten die geïmporteerd worden. Iedere soort wordt uitvoerig besproken. Geen lange inleidingen met algemene opmerkingen, maar alle informatie bij de behandeling van de betreffende soort, iets dat velen zullen waarderen. Van iedere soort is een zwartwit tekening opgenomen.

De prijs van dit boek bedraagt f 6.50.

Bij **Uitgeverij Brem** in Zonhoven (België) verscheen „**LEVEN MET VOGELS**” geschreven door **Louis Gonnissen**, een leraar biologie en aardrijkskunde, die zijn ervaringen als vogelliefhebber o.a. publiceert in „De Vogelwereld”, het tijdschrift van onze Belgische zusterorganisatie de A.O.B. Hij verkreeg o.m. bekendheid als kweker van lutino en isabel groenlingen. De auteur heeft dit boek gelukkig eens een wat andere opzet gegeven dan gebruikelijk is in de meeste vogelboeken, die in het nederlandse taalgebied verschijnen. In plaats van de algemene inleiding met aansluitend de soortbeschrijvingen, vertelt hij in een aantal hoofdstukken datgene dat voor de vogelliefhebber, en dan met name voor de beginner, van belang is; een groot aantal vogelsoorten komt dan in deze hoofdstukken vanzelf ter sprake. Vanzelfsprekend voor een Belgisch auteur worden in het boek ook vele inlandse vogelsoorten behandeld en mede daarom zullen vele Nederlandse vogelliefhebbers er belangstelling voor hebben. Het is een goed boek, dat een vrij afgerond beeld geeft van hetgeen een vogelliefhebber moet weten om van zijn liefhebberij een succes te maken. Het boek kan worden besteld door overmaking van f 13,- op girorekening 1975412 van Uitgeverij Brem te Zonhoven.

Jaargangen 1968 en 1970 uitverkocht
Ook geen losse nummers meer van januari en februari 1971

DE VOLIÈRE

Hoofdstuk 6 — door C. E. van Berkel

DE AFWERKING EN INRICHTING

Rondom de vlucht bevestigen we tegen de bovenregel een plint ter breedte van ongeveer 10 cm. Deze plint schilderen we met witte buitenbijts en het verdient aanbeveling om vóór het aanbrengen de achterkant reeds te schilderen. Vervolgens timmeren we een afwerklattie rondom tegen de muurplaat en daarna tegen de stijlen, het kalfje boven het deurtje van de vlucht en tegen dat deurtje zelf. De breedte van de afwerklatties kan variëren van 3 tot 5 cm. Het is aan u om een zo'n voordelig mogelijke aankoop te doen. Meestal zijn er tegen een redelijke prijs wel afvallatties te verkrijgen die voor ons doel geschikt zijn. Vóór het bevestigen van de latties wel alvast de achterkant schilderen.

Voordat we nu de ruiten van het nachtverblijf gaan zetten, kunnen we beter eerst dat verblijf aan de binnenkant betimmeren. Het voordeel van een dubbelwandig verblijf is dat er niet zo gemakkelijk extreme temperatuurswisselingen plaats vinden en dat is voor de vogels wel prettig. Wilt u met het oog op de temperatuurswisselingen nog meer zekerheid, dan kunt u tussen beide wanden nog een isolatiemateriaal, bijvoorbeeld Tempex, aanbrengen.

Tevens kunnen we door de betimmering de ontelbare kieren van het beschot weg werken. Deze kieren zijn namelijk bij uitstek geschikt voor de behuizing van ektoparasieten o.a. vogelteek, rode en bruine vogelmijt enz. Er zijn er die leven van bloed of weefselvocht wat zij bij de vogels afzuigen, andere van huidafval. Ook insecten huizen graag, in verband met verpoping, in dergelijke kieren en zij zijn heel vaak de overbrengers van besmettelijke ziekten waarvan we de twee voornaamste noemen: Hapziekte en paratyfus. Het zal u dan ook duidelijk zijn dat de meerkosten van een dubbele wand zonder meer verantwoord zijn. Juist met betrekking tot deze parasieten zal het u ook wel duidelijk zijn dat de betimmering zo weinig mogelijk naden mag laten zien.

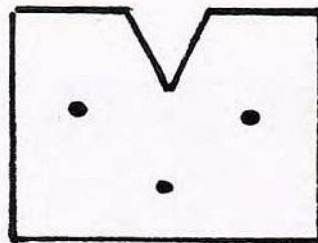
Uiteraard is het onmogelijk om geheel naadloos te werken, maar we kunnen er wel voor zorgen dat het aantal gering is en dat de naden die er zijn zo klein, zo smal mogelijk zijn.

Als materiaal voor deze tweede wand gebruiken we hardboard. Voordat dit materiaal verwerkt gaat worden, moeten we eerst voldoende tengels -latwerk- aanbrengen waartegen het board bevestigd kan worden. Eerst het plafond en dan de wanden. U kunt nu mooi wat oud materiaal en korte stukjes hout opruimen door dit te gebruiken voor de betengeling. Wanneer u zover bent dat het hardboard op maat gezaagd is en u er zich van heeft overtuigd dat het goed passend is, smeert u de beide raakvlakken van board en betengeling in met lijm. Even laten drogen en dan het board op zijn plaats drukken. Misschien is het nodig dat u hier en daar een spijkertje slaat. De naden die er zijn smeert u vol met stopverf, plamuur of alabastine. Hierdoor ontstaat een goed sluitend en glad geheel en hebben we terdege rekening gehouden met het grote gevaar dat Ektoparasiet heet. Bovendien is een dergelijk verblijf gemakkelijk in onderhoud.

Ja, zo'n betimmering mag dan in een paar woorden zijn omschreven, het is toch nog een heel karwei, maar, de belangrijkheid hiervan is dacht ik toch wel voldoende benadrukt.

Dan kunnen we nu het glas gaan zetten. Onze leverancier heeft de ruiten op maat gesneden en hij heeft ons ook de benodigde hoeveelheid slappe en gewone stopverf geleverd.

Tegen de opgelegde sponning brengen we een dun laagje slappe stopverf aan, vervolgens drukken we de ruit daartegen en de buitenkant stoppen we met de normale stopverf, door middel van een plamuurmesje op. We spraken zojuist over de temperatuursverschillen die we door de dubbele wand zo veel mogelijk trachten te beperken. Willen we dit volledig uitbuiten dan moeten we ook dubbel glas zetten en dat is wel wat kostbaar. U kunt ook losse raamwerken maken, deze bespannen met transparant plastic en tijdens koude dagen voor de ramen bevestigen. Het is een stuk goedkoper en het resultaat is nagenoeg gelijk.

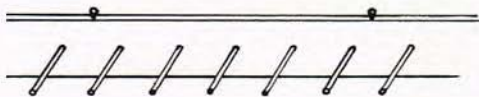

Tekening 16

Op de vlucht, tegen het nachtverblijf, brengen we over de gehele breedte een stuk plastic golfplaat aan. We voorkomen daarmee dat het front van het nachtverblijf door slagregens in erge mate wordt bevuild, terwijl de vogels dan ook in de vlucht over een droog plekje kunnen beschikken.

De laatste hand die we aan de volière zelf leggen, moet voorzien zijn van een verf- of witkwast. Alles moet nog een keer geverfd worden. We kunnen het beste eerst het interieur van het nachtverblijf onder handen nemen en dat dient dan te gebeuren met een veegvaste witkalk. Het zal vermoedelijk niet lukken om die gladde wand in een keer gedekt te krijgen, maar na een tweede maal zal het belist een frisse ruimte zijn.

Het buitenwerk nog, waarbij de stijlen van het front van het nachtverblijf alsmede de plint om de bevenregel zoals u reeds weet wit dienen te worden. Over het schilderwerk nog èèn opmerking. Wanneer u gebruik maakt van buitenbijts dient u de eerste maal dat u met dit materiaal het hout bewerkt dit te doen met matte verf. De 2e en volgende keren met buitenbijts glanzend. Zorg er vooral ook voor dat het houtwerk goed droog is. **Het zal u wel zijn opgevallen dat een splinternieuwe volière een fraai gezicht is, maar dat het door nieuw gaas beslist niet prettig kijken is. We gaan dan ook de „schitterende nieuwigheid” weg werken. Met een half droge verfkwast besmeren we het gaas en u zult zien dat het een stuk rustiger wordt.** Dit alles is echter niet nodig wanneer u epoxy gespoten gaas heeft gebruikt waar we het in het vorige hoofdstuk over hebben gehad.

Tekening 17

DE INRICHTING

In het nachtverblijf dienen we een aantal zitstokken te bevestigen. Deze zitstokken moeten een diameter hebben van ongeveer anderhalve centimeter. We plaatsen ze zodanig dat zij gemakkelijk te verwijderen zijn. Dit om een regelmatig onderhoud te waarborgen. Immers wanneer zij zodanig zijn bevestigd dat zij niet verwijderd kunnen worden, wordt het schoonmaken wel eens vergeten. Overigens moeten de stokken toch wel vast zitten dat zij niet kunnen draaien. Dit laatste in verband met de paring die vaak op de stok gebeurt. Zit deze los, liever gezegd is deze draaibaar, dan kan het popje tijdens de bevestiging zich als het ware niet schrap zetten. Het gevolg hiervan is dat soms onvoldoende paring kan plaats hebben, wat uiteindelijk resulteert in

onbevuchte eieren. Dus, gemakkelijk te verwijderen zitstokken die toch goed op hun plaats blijven. Wilt u de stokken aan de wanden bevestigen, dan kan men dat gemakkelijk op de volgende manier doen. Uit een dun vierkant stukje hout zaagt u een driehoekje en u bevestigt dat stukje tegen de wand. Zie tekening 16. Van het uiteinde van de zitstok steekt u zoveel weg dat dit precies in het driehoekje past. Aan de andere kant precies zo en de stok zit vast en is toch gemakkelijk te verwijderen. Een ander voorbeeld is een stevig stuk lat te nemen en daarop een aantal korte stokjes bevestigen. In de bovenkant van die lat schroeft u een paar schroefvoegjes en u kunt het geheel ophangen waar u wilt. Zie tekening 17.

Op de voor u gemakkelijkste plaats in het nachtverblijf monteert u, ongeveer op een hoogte van 1 meter vanaf de vloer, een plankje dat als voertafel dienst gaat doen. Daarop kunt u de bakjes, schalen of automaten met zaad plaatsen. Een keur van benodigdheden is tegenwoordig in de handel en de foto laat u een bescheiden deel daarvan zien. Wat de automaten betreft wil ik nog opmerken dat zij niet geschikt zijn om kracht of opfokvoer (zachtvoer) te doen verstrekken. Ook niet wanneer u dit door het zaad zou mengen. Dit zachtvoer kan de toevoer doen stoppen met alle gevolgen van dien. Ook is het zaak de automaten dagelijks te controleren en eventuele zaadpellen weg te blazen. Zachtvoer verstrekt u dus in een bakje of schaal. Als u aan uw vogels fruit wilt geven, appel, peer, sinaasappel, banaan enz., kunt u dat het best doen op een plankje waar doorheen u een paar lange spijkers slaat. Op die spijkers prikt u het fruit en het plankje bevestigt u ergens tegen of op. Het fruit blijft schoon en de vogels pikken het tot op de schil weg.

Drinkwater geven we ze in een bol- of andere fontein, die we op een op de bodem van het nachtverblijf gelegen steen zetten. Hierdoor blijft het bakje van die fontein schoon en stuift niet vol met zand of grit wat we als bodembedekking gebruiken. Grit is gemalen oesterschelp en is uitstekend voor de spijsvertering van de vogels. Zij missen nu eenmaal een mond met tanden en hebben een dergelijk hulpmiddel nodig om hun voedsel fijn te malen. Bovendien wordt het in het lichaam omgezet in kalk dat zij bij de „productie” van eieren hard nodig hebben.

Badwater verstrekken we ze buiten in de vlucht. Op enkele stenen plaatsen we een ondiepe geglazuurde schaal. Deze zijn gemakkelijk schoon te houden en bovendien blijft het water daarin 's zomers langer fris. Plaatst u die schaal maar dicht bij de ingang van de vlucht, zodat u gemakkelijk meerdere malen per dag dat water kan versen c.q. aanvullen. Een vogel neemt graag een bad en vooral op zonnige dagen kan men ze dikwijls op een uitbundige wijze hiervan gebruik zien maken. Bovendien is het, vooral in de

broedtijd erg belangrijk dat zij dit doen. Een broedende pas gebaad hebbende vogel geeft niet alleen in het nestje de vereiste warmte, maar, en dat is het voornaamste, de warmte heeft een vochtgehalte. In de winter, tijdens een vorstperiode, dient u zeer voorzichtig te zijn met het geven van een badgelegenheid. Wanneer zij wat laat zouden baden is bevriezing van een of meer lichaamsdelen niet uitgesloten. Beter nog kan dan badwater geheel achterwege blijven.

In de vlucht brengen we tenslotte ook nog enkele zitstokken aan die we maken van takken welke verschillend van dikte moeten zijn. We zagen de takken aan een kant recht af, slaan ze tegen een plankje en dat plankje bevestigen we tegen de stijl of bovenregel. Wanneer deze zitstokken van verschillende dikte zijn brengt dat met zich dat de vogels hun tenen niet steeds in dezelfde stand houden en men voorkomt daar eventuele vergroeiingen mee.

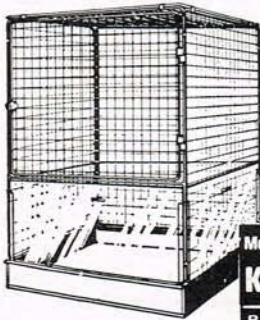
Een laatste opmerking nog, zorg dat er geen zitstokken worden aangebracht boven de voederplaats en de badschotel. De vogels zijn nu ook weer niet zo bij de tijd dat zij daarin niets zouden laten vallen.

Ussel

NIEUW! **PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES**

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp N.V.
KOMECO-DIVISION
POSTBUS 52 TE ALKMAAR

PARADISO **BON** Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES**

Naam:.....

Adres:.....

Plaats:.....

VOLIÈRE

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden Tropische Vogels

Austr. Prachtvinken
Spreeuwen - Kardinalen
grote en kleine Parkieten
Duiven - Kwartels - Fazanten
Kanaries - Papegaaien etc.

Vogelhandel „Benny Slagers”
Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
Telefoon 05478 - 6 82
's Zondags tot 2 uur.

GOEDE KWEEK met:

Gecolina-K3

Gecolina-K3 geneest ook de z.g. sluimerende ziekten en

RED-FOOD
voor rode kleurkweek

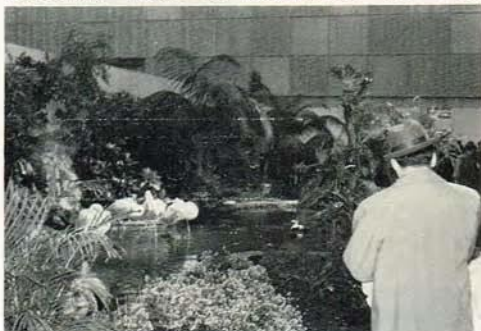
GECO Ottostraat 5 **VENLO**

Vraagt gratis folders met vele tevredenheidsbetuigingen!

De

CONFEDERATION ORNTHOLOGIQUE MONDIALE WERELDKAMPIOENSCHAPPEN 1971 BASEL

Het was beslist geen onbelangrijke inzending uit Nederland. Ruim 330 vogels van bijzonder goede kwaliteit, maakten deel uit van de wereldkampioenschappen, de negentiende in successie, die van 29 tot en met 31 januari in de Schweizer Mustermesse te Basel werden gehouden. Voor de begeleiders van deze

Al bij de entree waande men zich in een paradijs.

waardevolle inzending, de heren Van Liempd en Van Pelt, later geassisteerd door de heer Genen van de Algemene Bond, was het dan ook een hele zorg. Wij zijn hen dan ook zeer erkentelijk dat ook deze expeditie weer goed is geslaagd. Op hun beurt danken zij een onbekend Nederlands echtpaar dat hen bij het afhalen van de vogels zo geweldig heeft geholpen. Ook ver van huis stonden zij niet alleen.

De show zelf was meer dan geweldig en nog nimmer was er zoveel werk van gemaakt. De foto's geven hiervan een overigens bescheiden indruk. In werkelijkheid was het een waar paradijs. Wat de duizenden bezoekers niet op-

Een keurige opstelling van kooien welke speciaal voor deze kampioenschappen werden vervaardigd.

Ook de papegaaien kregen veel aandacht.

En wat dacht u van deze parmantige ara's?

viel was de gebrekkige organisatie. Hier was echt sprake van twee uitersten. Naar buiten een geweldige show, binnen in het centrum een wirwar van kortsluitingen en storingen. Dit laatste is toch wel te betreuren temeer daar het juist de deelnemers aan dit evenement raakt. Niettemin zijn we wel genegen dit snel te vergeten en stellen wij u voor aan de parade der kampioenen. Een ceremonie protocolair die wij hen van harte gunnen.

Kampioen enkelingen waterslagers.

H. Butter, Amstelstraat 60, Beverwijk.

Gedurende meer dan 23 jaar lid van onze afdeling Beverwijk. Fokt ruim 20 jaar waterslagers en is sinds 1965 keurmeester. De vele voorgaande door hem behaalde successen spreken voor zich en dit noopt ons te zeggen dat hij een geweldig goed liefhebber is.

Kampioen stam kleurkanaries (oranjerood isabel schimmel).

J. Ackermann, Mariastraat 11, Nuth.

Niet zo'n lange ervaring als de heer Butter maar een toch wel grote prestatie om in 8 jaar tijd aan de top te komen. Dat dit geen eendagsvlinder is bewijst het feit dat hij vorig jaar in Lissabon reeds kampioen met een enkeling werd. Sedert 1958 in hij een gewaardeerd lid — hoe kan het ook anders — van onze afdeling in Nuth.

Kampioen enkeling kleurkanaries (goudisabel).

H. J. van Hest, Murseltseweg 2, Bergen.

Wederom een Limburger. Ze schijnen in het zuiden meer te kennen dan alleen maar carnaval houden. Overigens is dat de heer Van Hest ook wel toevertrouwd, want hij is vorst van de carnavalsvereniging in zijn woonplaats. Gedurende 12 jaar beoefent hij met veel verve de vogelliefhebberij en is ook sedert die tijd lid van onze afdeling Bergen. Dat ook hij een vakkundig fokker is bewijst zijn groot aantal trofeeën.

Kampioen stam zebravinken.

A. A. Selders, Markt 31, Etten-Leur.

Sedert 1963 een serieus beoefenaar van onze liefhebberij en niet zonder succes. Hij behaalde met zijn „zwartmaskers" grote triomfen en dit wereldkampioenschap is dan ook de kroon op zijn werk. Lid van onze afdeling in Etten-Leur en keurmeester.

Kampioen enkeling zebravinken.

A. Wijgerde, Gasthuisstraat 119, Kaatsheuvel.

Aanvankelijk begon hij zijn liefhebberij met het fokken van gele kanaries. Dat was al in 1946. Geleidelijk aan schakelde hij over op de zebravinken en „de witten" verdienden zijn voorkeur. Dat hij dit goed onder de knie kreeg, bewijst zijn lijst van behaalde kampioenschappen. In 1964 was hij mede-oprichter van onze afdeling in Kaatsheuvel.

Ziezo, dat waren ze. Wij wensen hen mede namens alle lezers van ons blad van harte proficiat.

Ook gaan onze gelukwensen naar de volgende leden die een tweede of derde prijs in de wacht sleepten.

W. Blaauw, B. J. Lintelo, C. Manders, G. H. Haenen, H. Kruijsdijk, P. van Nunen en W. Bakker.

Wij wensen vurig dat de komende wereldkampioenschappen die in 1972 in München zullen worden georganiseerd, even grote resultaten zullen opleveren.

H. Butter

J. Ackermann

H. J. van Hest

A. A. Selders

A. Wijgerde

VLIEGENVANGERS (4)

Charles Everitt

De **blauwkeel vliegenvanger** (*Muscicapa ruficauda*) is een andere Aziatische soort, die voor het merendeel uit het gebied aan de voet van de Himalaja in India en Pakistan geïmporteerd wordt. Ze zijn ongeveer 18 cm lang en man en pop zien er verschillend uit. Het hele bovengedeelte van de volwassen man is donkerblauw, boven aan de romp en schouders wat bleker en een nog lichter blauw voorhoofd. De zijkanten van de keel en borst zijn roestkleurig, naar de stuit geleidelijk aan lichter wordend tot bijna wit. De pop mist het blauwe en is donkerbruin van boven met een geelachtige kin en keel, een roestkleurige borst en verder van onderen wit.

Soms worden ze verward met de **Tichell's vliegenvanger** (*Muscicapa tickelliae*), een andere Indiase soort die ik heb gehouden maar bij wie in afwijking tot de hiervoor omschreven vliegenvanger het roestkleurige van de borst doorloopt tot aan de keel en de kin, terwijl er slechts een kleine blauwe vlek aan het begin van de snavel zichtbaar is. Beide soorten voelen zich beter thuis in een dicht beplante volière want in hun natuurlijke staat zijn het woudbewoners, waarbij zij zich volkomen op hun gemak voelen in het gebladerte en aan de oevers van dichtbegroeide rivieren. Het zijn twee van de vriendelijkere soorten en ik heb ze zonder moeilijkheden onder gebracht bij andere gelijk geaarde vliegenvangers. Insecten vormen het belangrijkste voedsel, terwijl levend voer essentieel is om ze in een goede conditie te houden. Ik heb nooit het geluk gehad met een van de soorten te kunnen broeden, hetgeen zonder twijfel zijn oorzaak vindt in het feit dat

ik niet kon zorgen voor het verholen, ongestoorde verblijf, dat voor deze soort noodzakelijk is en ze te observeren vraagt veel rust en geduld. Ze zingen een aangename melodie van vijf of zes noten die gewoonlijk aangekondigd wordt door twee scherpe klikken, terwijl het volgende lied steeds weer herhaald wordt.

Een andere vredelievende kleine vliegenvanger is de **oranjekeel vliegenvanger** (*Muscicapa strophiiata*), eveneens een Aziatische soort. Man en pop zien er vrijwel hetzelfde uit. De volwassen man is olijfgroen van boven met zwarte wangen en keel en een oranje-rode vlek onder de keel. Het voorhoofd is wit, de zijkanten van de nek en borst zijn leigrijs en de rest van het onderlijf is bleker tot grijsachtig wit. De pop mist de zwarte wangen en keel, die bij haar grijs zijn en de oranje vlek is veel bleker. Beide hebben twee duidelijke witte vlekjes bij het begin van de staart. Ik heb verschillende paartjes gehad maar heb er nooit mee gebroed, omdat er altijd wel wat met een van de partners van een paartje wat gebeurde. Naar mijn ervaring zijn ze net zo prettig in een volière als in een kooi en dit leidde tot hun ondergang, want zij

vielen ten offer aan een grotere vogel; terwijl zij met een meelworm of en ander insect speelden schoot de grotere vogel naar beneden op de lekkernij af en raakte daarbij het kopje van de vliegenvanger, tengevolge waarvan hij stierf. Een van de grootste boosdoeners was de Cubaanse trogon, die er vier moet hebben gedood alvorens ik het bemerkte. Ik was er getuige van dat de trogon-man naar beneden schoot net op het moment dat de vliegenvanger een meelworm uit het gras getrokken had. Hij greep de kleinere vogel bij de kop en dwong hem om de worm neer te leggen en at deze vervolgens op. De kop van de vliegenvanger was samengedrukt net alsof het tussen de deur gezeten had. Het behoeft geen betoog dat de trogons naar een voliëre werden overgebracht, waar vogels van een meer gelijke soort huisden.

De **oranjebuik vliegenvanger** (*Muscicapa sundare*) is een van de meest opvallende vliegenvangers die veelvuldig voorkomt in zijn gebied van oorsprong, de uitlopers van de Himalaja, en die veelvuldig wordt ingevoerd. Zoals alle vliegenvangers hebben zij als nieuwelingen persoonlijke aandacht nodig, maar ik heb ze een van de makkelijkste soorten gevonden om te gewinnen. Het is van belang om ze in de kooi te houden gedurende de acclimatisering, daar, ongeacht hoe zwak ze zijn, ze erg agressief kunnen zijn ten opzichte van elkaar en kleinere vogels, in het bijzonder wanneer er levend voer in de buurt is. Ze lusten graag zacht voer en rauw vlees, maar het belangrijkste onderdeel van hun menu is levend voer. Een artikel over de oranjebuik vliegenvanger werd opgenomen in „Onze Vogels” van april 1969.

Wissel

Wilt u volop gezonde jongen kweken?

Geef de oudervogels dan dagelijks **OPFOKVOER „K.O.”**
Licht verteerbaar

Volledig gevitamineerd

Bevat alle bouwstoffen

Ook verkrijgbaar in een samenstelling **MET ZUIVER PLANTAARDIG CAROTEEN** voor alle roodfactorige vogels.

Verkrijgbaar bij Uw speciaalzaak. Vraagt gratis monster en folder bij:
Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN.
DEVENTER - POSTBUS 2 - TEL. 05700-139 27

Amerik. elektr. broedmachientje voor 18 kwartel-eitjes of andere, met handleiding.

f. 28.-

incl. BTW franko remb. Vele dankbetuigingen.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - Valk Bouwmanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

1e KWALITEIT VOGELVOEDERS

	per 5 kg	per 25 kg
zangzaad	4,95	22,75
tropisch zaad	4,25	19,—
parkietenzaad	3,95	17,50
wildzangzaad	6,25	28,75
voliërezaad	4,95	24,50
valkparkietenzaad	6,25	27,50
trogierst	11,50	2,35 per 1 kg
krachtvoer	8,75	1,95 per 1 kg
eivoer	18,75	3,95 per 1 kg
universeelvoer	10,—	2,10 per 1 kg

Alle enkelvoudige zaden steeds voorradig, prijzen vrijblijvend, af pand.

„DE GORKUMSE MOLEN”

Westwagenstr. 65-67, Gorinchem. tel. 01830-3715
Padoxlaan 1, Warmond. tel. 01712-3361
Rembrandtlaan 3, Sliedrecht. tel. 01840-4347
Tolstr. 66, Alphen a.d. Rijn. tel. 01724-2203

VERENIGINGSBESTUREN

Indien u de leden een bijzondere avond wilt bereiden, organiseert dan enige voorstellingen van onze natuur- en dierenfilms.

Vraagt onze korte inhoudsbeschrijvingen. Telefoon (070) 85 16 56

Importfilm - Pahudstraat 151 - Den Haag

De

KENT U DE TJIPEUW ?

Fügelman

Dwergbulbul

Zeer waarschijnlijk zullen de meeste lezers van „Onze Vogels” op deze vraag een ontkennend antwoord geven. Alleen bij degenen die in Indonesië zijn geweest, gaat wellicht een lampje branden en zij zullen zeggen: „de 'tjipeuw'? Dat is de vogel die voortdurend zijn eigen (Maleise) naam roept.” De Nederlandse benaming is **dwergbulbul** (*Aegithina tiphia*) en deze vogel komt in diverse ondersoorten voor in grote delen van Zuidoost-Azië, op Ceylon en de Grote Soenda Eilanden. De kleurverschillen tussen de verschillende rassen is niet bijster groot, maar de leefwijze is niet altijd dezelfde. Zo leeft aan de voet van de Himalaya een subspecies, die er niet tegen op ziet op hoogten van meer dan 1500 meter te wonen, terwijl die van Ceylon vrijwel nooit boven een kilometer hoogte komt. Maar laat ik eerst deze dwergbulbul, die tot de iora's behoort en in het Engels **Common iora** heet, aan u voorstellen. Het mannetje is van boven blauwzwart, aan de onderkant helder geel, terwijl de stuit en een brede vleugelstreep wit zijn. Het vrouwtje is van onderen dofgeel, van boven groenachtig met over elke vleugel een dubbele witte streep.

Hoewel deze dwergbulbul vrij algemeen is in zijn woongebieden, krijgt men hem doorgaans zelden te zien. Het liefst houdt hij zich op in de hoge boomkruinen, waar ijverig jacht wordt gemaakt op insecten, spinnetjes, rupsjes en dergelijke. Wel kan men hem geregeld horen: in de eerste plaats het „tjipeu-tjie-peuw”, waar hij zijn Maleise naam aan dankt, maar ook wel „twieie-i-et-touw”, „tjiew-tsjiew” of „tjie-pèèh”. Ook kan het mannetje een melodieuze gefluit laten horen, vooral in de paartijd. De hofmakerij wordt ook uitgevoerd tussen het gebladerte, maar soms schiet de verliefde jongeling als een raket de hoogte in, om even later spiraalsgewijs en almaar roepend terugkeert naar zijn „punt van uitgang”. Tijdens deze zeilvlucht staan de stuitveertjes eigenaardig opgericht.

Er wordt een prachtig nestje gebouwd, diep komvormig met een zuiver ronde broednap. Nu eens bevindt het zich in hoog opgaand geboomte, dan weer vrij laag boven de grond. Het nestmateriaal bestaat uit zeer fijn plantaardig materiaal: sprietjes, blaadjes, vezeltjes en dergelijke, doorweven en omgeven met vrij veel spinrag, waar mee het ook is bevestigd aan de takjes, waartussen het is gebouwd. Ook worden takvorken wel benut.

De rassen van Java en van Ceylon leggen doorgaans twee eieren, die uit India drie. De schaal kleur is buitengewoon variabel, van kalkwit tot gelig grijs, vleeskleurig of roze; hierover staan nu eens langwerpige vlekjes en veegjes in de lengterichting, dan weer zijn het uitsluitend stipjes, die soms egaal verspreid staan over de schaal, maar ook wel een onduidelijk kransje vormen.

Als het vrouwtje zich te broeden zet, houdt het mannetje zich bezig met zingen. Hij doet voor de rest niets! Madame zit zeer vast en verlaat slechts in uiterste noodzaak de eitjes. Of haar echtgenoot haar helpt bij het grootbrengen van het kroost en hoe lang de jongen in het nest blijven, kan ik helaas niet zeggen. Ook weet ik niet of deze dwergbulbuls wel eens in voliëres worden gehouden. Noch Rutgers, noch Neunzig maakt meiding van dit aardige diertje.

Mijn kweek met.....

KAPOETSENSIJS

Oranje-rood-isabel ivoor
Uit Kleurkanarieatlas,
Uitgave De Regenboog

Een van de mooiste sijen is ongetwijfeld de kapoetsen of capuzensijs, afkomstig uit Amerika. Ze schijnen veelvuldig voor te komen in Venezuela, Colombia en het eiland Trinidad. Het zijn bijzonder rustige volgels en zeer verdraagzaam. Mede door de prettige zang, die door beide dieren wordt voorgedragen, zijn het zeer geschikte volière vogels.

Wat de kleuren betreft kan hij de goudvink in ons land vervangen, maar helaas kan hij niet tegen ons grillige klimaat. Voor de kleurkanariekeker is genoemde sijs niet onbekend, omdat op hem nog wel eens een beroep wordt gedaan de fel begeerde vuurrode kleur in te fokken bij de kleurkanaries. De acclimatisering dient met uiterste zorg te geschieden, want kou kunnen ze bescijst niet verdragen. Wat het voedsel betreft, daarin zijn ze niet veeleisend. Zelf verstrek ik ze gewoon kanariezaad, onkruidzaad (zo gevarieerd mogelijk), negerzaad, universeelvoer en veel groenvoer. Ze gaan wel tot broeden over, wanneer de temperatuur maar aangepast wordt d.w.z. niet beneden 20 graden Celsius.

Zodra de man het popje uit de krop gaat voeren, is de tijd aanstaande dat naar nestgelegenheid wordt gezocht. Ook hierin zijn ze gemakkelijk de één neemt genoeg met een nestkastje, de ander in een halve kokosnoot, weer een ander in een struik. Als nestmateriaal wordt van alles en nog wat aangeslept door de man, de pop blijft op het nest en rangschikt het aangevoerde mate-

riaal. Na enkele dagen worden er 3 soms 4 eitjes gelegd, die blauw van kleur zijn met roodbruine spikkeltjes. Daarna wordt er door het popje 12 dagen gebroed, waarbij ze maar zelden van het nest komt, de man zorgt voor de fourage. De jongen vliegen na ongeveer 16 dagen uit, waarbij de jonge mannen al duidelijk zijn te onderscheiden van hun zusters. Wel worden de jongen nog enkele weken door de man bijgestaan. Over het algemeen schijnt het niet altijd over rozen te gaan, mijns inziens is dit te wijten aan de temperatuur. Het beste kan men de vogels in een matig verwarmd vertrek onderbrengen, zodra men nu de temperatuur opvoert worden ze actiever en gaan zeker tot gezinsuitbreiding over. Al met al geen onaardig vogeltje, mits men maar de beschikking heeft over verwarming, lukt de kweek ook wel. Bij aanschaf zullen zij het eerste jaar niets doen, maar na geacclimatiseerd te zijn gaat het prima. Tot besluit nog één wenk, veel vogelmuur met zaadknopjes verstrekken, hier voeren zij hun jongen graag van.

Zijn kleuren zou ik als volgt willen omschrijven: grotendeels oranjerood, zwarte kop (vandaar de naam zwartkopsijs nogal eens ten onrechte wordt gebezigd), zwarte staart, zwart met roodbruine vleugels met een gedrongen, compact gebouwde romp. Het popje daarentegen is veel bleker en mist het dieprood van de man. Wel heeft ze een rode dwarstekening in de vleugels.

H. J. Veerkamp

KANARIES MET VRUCHTEN- SMAAK

*Uit Kleurkanarieatlas,
Uitgave De Regenboog*

Het wijzigen van eenmaal ingeburgerde kleurbenamingen geeft doorgaans verwarring. We kunnen ons voorstellen dat het nuttig kan zijn om in bepaalde gevallen terug te komen van een eerder geïntroduceerde kleurkanariebenaming. Dit moet dan wel een verbetering inhouden en niet, omdat het misschien mooier klinkt of dat men het iets anders wil, om toch vooral uit te laten komen dat we het niet eens zijn met de gebruikelijke benamingen van andere organisaties op het gebied van de vogelliefhebberij. We hebben altijd gemeend dat een kleurnaam moet voldoen aan zekere voorwaarden. Een vergelijking zoeken met iets dat we aanduiden als een zelfstandige kleur. Dat dit niet altijd lukt, valt te begrijpen. Het is immers moeilijk om voor iedere kanariekleur een volkomen passende naam te kiezen.

Wit, oranje-rood, geel, citroengeel, groen en bruin zijn kleuren die voor zichzelf spreken. Met agaath en isabel wordt het al wat moeilijker. Wie weet hiervoor een concreet vergelijkend kleurbeeld? Pastel en opaal zijn vrij goed vergelijkbaar. Pasteltint geeft te kennen dat we te maken hebben met de verzachtende vorm van een bepaalde kleur.

Opaal is treffend gekozen; indirect doorschijnend. Deze kleuraanduidingen worden door de landen waar veel kleurkanaries worden gehouden en gefokt algemeen gebruikt. België, Duitsland, Frankrijk en Italië bezigen met ons dezelfde kleurbenamingen. Alleen in Duitsland wil men wel naast de huidige kleurnamen tevens de vroeger gebruikelijke uitdrukkingen plaatsen.

Het zorgenkindje — ivoor — heeft in de loop der jaren de nodige stof doen opwaaien. Hevig is hierover gediscussieerd. Het al of niet juist

zijn van de benaming. De ivoortint werd vergeleken met de kleur van een biljartbal. Inder tijd is de ivoorkleur vastgesteld door wijlen M. Weijling. Hij betitelde de veelomstreden kleur als „pastel”. Veroorzaakt door een factor die de vetstofkleur, welke lichaamseigen is, beïnvloedde, zodat er een verzachting van de kleur optreedt. Al heel gauw fokte de liefhebber de betrokken factor in oranje-rode kanaries. En zo ontstond de rose-ivoor. Nu dit heeft heel wat voeten in de aarde gehad, eer men voor deze kleur erkenning kreeg. Alleen in Duitsland hield en houdt men vast aan de kleuraanduiding „pastel”. In feite was het zo. De door Nederlandse kwekers ingezonden ivoorkanaries op de Wereldkampioenschappen 1960 te Darmstadt werden door Henniger als „pastel” betiteld. Dit was echter geen nieuws. Want Weiling had voor jaren terug, in de door hem geschreven artikelen, kleurnamen gebruikt zoals pastelgeel, pasteloranjerood etc. Deze naamgeving heeft echter nooit ingang gevonden. Men hield halstarvig vast aan „ivoor”, die de kleur als zodanig inderdaad het meest nabij kwam. Reden hiervan was niet ver te zoeken. Door enkele keurmeesters van onze Bond en de Alg. Bond (de zgn. oude Bond), o.a. dhr. v. Geenen en wijlen Leo Flipsen, waren standardeisen opgesteld. Ik meen dat dit in 1959 was. In onze Bond zag men al vrij snel dat de „ivoor” als zelfstandige kleur alleen, niet houdbaar was. En de rose-ivoor, de oranje-rode met bezit van de ivoorfactor werd een feit. Bij de Alg. Bond wilde de prominenten hiervan nog niet veel weten. Doch zie, de toekomst werd wat zonniger, want er werd van verschillende kanten druk uitgeoefend om toenadering te zoeken in het algemeen belang van de kweker, om te komen

tot eenheid van keuren, het hanteren van dezelfde kleurbenamingen tussen de diverse Bonden, de N.B.v.V., de Alg. Bond, en de N.K.C. In verband met de opkomst van de nieuwere kleuren was deze samenwerking dubbel toe te juichen. Meerdere besprekingen werden belegd. Meestal ten huize van dhr. Brokmeier. Gezellige dagen waren dat. Nu waren we, dit dachten we, eindelijk zo ver dat we daadwerkelijk tot een eenheid in de ruimste zin des woords zouden komen.

Verschillende afspraken werden gemaakt. De notulen hiervan zijn nog steeds in mijn bezit. Na verloop van enkele jaren bleek dat onze verwachtingen te hoog gespannen waren geweest. Van bepaalde zijde werden de gemaakte afspraken niet nagekomen, hetgeen voor mij steeds een raadsel is geweest. Want waren de heren Heijnen, Vink en Sander, om er enkele met naam te noemen, niet duidelijk enthousiast? De notulen spreken hierin klare taal. Hoe dan ook, men zal wel een reden hebben gehad om hieraan niet verder mee te werken. Hierbij zij opgemerkt dat, op één enkele keer na, het initiatief steeds van onze kant is geweest. Kortom, in de loop der jaren is de N.B.v.V. en de N.K.C. in elkaar opgegaan, hetgeen geresulteerd heeft in een krachtige, gezonde organisatie. Degene die hieraan hebben meegewerkt, en dit nog doen, alle lof. Ieder ging zijn eigen weg. Wij ook, en we gaan nog steeds door. De ontwikkeling van de kleurkanariekeek vraagt erom. Studiebijeenkomsten voor de kleurkanariekeurmeesters zijn daarvan een voorbeeld. De maandelijksse bijeenkomsten behelzen steeds een onderwerp dat rechtstreeks te maken heeft met het belang van de liefhebber. Niet alleen de nieuwere kleuren worden doorgesproken, de klassieke worden zeker niet vergeten. Dat de kleurbenamingen dikwijls het onderwerp vormen en ter discussie worden gesteld, is vanzelfsprekend. Opeens komt echter de ivoorvogel weer ter sprake. Och, wij wisten allang dat de Alg. Bond enerzijds de kleurnaam „ivoor” bezigde voor de crème-

kleurige en de rose-ivoor de aanduiding „pastel vetstof” had gegeven. En waarom ook niet, eenieder is vrij in zijn doen en laten.

Maar, schijnbaar heeft de „pastel vetstof” niet geheel aan de verwachtingen voldaan, want zie, er verschijnt op het kleurscala **abrikoosgroen**, **abrikoosagaat**, **abrikoosbruin** en **abrikoosisabel**. En niet te vergeten: **abrikoos**. Toen we dit te horen en te lezen kregen hebben we ons afgevraagd, wat hiervan de bedoeling kan zijn.

Kanaries met vruchtensmaak. Bedoeld wordt natuurlijk kanaries met vruchtennaam. De „citroengele” kennen we reeds. Aan de vruchten herkent men de boom. Dit gaat echter niet op, want ook abrikozen heeft men in vele soorten. Witbloeiende en rosbloeiende bomen. De abrikoos, behorende tot de familie van de Prunus, heeft zuiver „oranjekleurig” vruchtvlees. Toch wordt bedoeld met de kleuraanduiding „abrikoos” de rose-ivoor. Dus de oranjerode kanarie, die dankzij de werking van de ivoorfactor een metamorfose heeft ondergaan tot rose. Zo wordt dan met abrikoosbruin niet de oranjebruine, maar de oranje-roodbruinivoor bedoeld. Deze methodiek van kleurbenamingen zijn ook gebruikelijk in het buitenland. Om de verwarring compleet te maken, lezen we in het „grote kanarieboek” naast abrikoos, nog eens apricot.

Misschien als het boekje van de Engelse auteur Gill was geraadpleegd, had de schrijver kunnen zien dat hiermee onze „zalmkleurige” wordt aangeduid. Het gebruik van mooi klinkende fantasienamen is in Italië nogal in zwang. Bijv. „Viola” (oranjeroodbronsivoor) of „Ciclamini” (oranjeroodbronsivoor-opaal) en „Pistache” (groenivoor-opaal), maar geen enkele keurmeester zal onder deze benamingen de betrokken vogels keuren. Hij houdt zich aan de naamgeving die algemeen gebruikelijk is. Laten wij als Nederlandse kleurkanarielifhebbers onderling geen verwarring gaan stichten en ons houden aan de internationale naamgeving. Anders is de kans groot dat we straks de wrange vruchten hiervan plukken.

AMERIKAANSE WITKOPZEEAREND GAAT VERLOREN

Uit een door de Fish and Wildlife Service van het departement van binnenlandse zaken in de VS ingesteld onderzoek is gebleken, dat de Noord-Amerikaanse wapenvogel, de witkoppige Amerikaanse zeearend (*Haliaeetus leucocephalus*) langzaam aan zijn ondergang tegemoet gaat. De

voornaamste bedreiging van deze soort is het onverantwoordelijk gebruik van biociden in de landbouw. Niet alleen neemt het aantal van deze majestueuze vogels af, maar bij sectie op dode vogels blijkt een toenemend percentage te zijn gestorven tengevolge van het opnemen van biociden, met name dieldrin. (Uit: Panda-Nieuws).

samengesteld op wetenschappelijke basis....

Cédé vogelvoerders zijn samengesteld in de juiste verhoudingen van eiwitten, vetten, koolhydraten, suikers, etc. en kunnen zonder toevoeging van andere produkten worden gevoerd.

Het Cédé assortiment omvat o.m.:
eivoer voor kanaries, exoten, wildzang.
eivoer voor parkieten, eivoer met roodfactor, universeelvoer (met insecten), insectenvoer
krachtvoer, kiezel, vitavocs (massa en sporenelementen)

NIEUW

- U zult werkelijk versteld staan over de resultaten.
- Ook buiten de kweektijd moeten ze dagelijks over een weinig eivoer kunnen beschikken.
- Voor uw vereniging of klantenkring kunt U een lezing aanvragen, die speciaal handelt over vogelvoeding. Deze voordracht geschiedt op een wijze, die voor iedere liefhebber begrijpelijk is.
- Ook deskundige voorlichting op het gebied der vogelvoeding kunt U ten alle tijde verkrijgen bij:

VOGELVOEDERS

TILBURG • LANGESTRAAT 104 • TEL: 04250-23156

1. HET HUWELIJK BIJ DE VOGELS

Bij deze diergroep bestaan alle variaties van het huwelijk, die men zich maar kan voorstellen. Het volledig ontbreken van een huwelijk vindt men bij de meeste hoenders. Als het hofmaken voorbij is en de haan zijn plichten heeft vervuld, gaat hij zijn eigen gang weer en trekt zich van de rest, nestbouw of grootbrengen der jongen niets aan.

Over het geheel is het ontbreken van een huwelijk bij de vogels echter uitzondering. Duurzame huwelijken worden door vele grote vogels aangegaan: ooievaars, roofvogels, papegaaien, zwanen, ganzen enz. Dikwijls moet dit begrip echter met een korreltje zout worden genomen.

De meeste vroegere waarnemingen in het veld kunnen niet als betrouwbaar worden beschouwd, daar zij zonder ringen gedaan zijn; dus zonder eigenlijke identificatie der afzonderlijke dieren.

Zeer diepgaand is deze ooievaar bestudeerd en voor deze vogel geldt naar de laatste gegevens de regel: „Wie het eerst komt, het eerst maalt”. Het mannetje komt in het voorjaar meestal het eerst op het nest aan en meestal verschijnt dan al spoedig het wijfje. Is deze echter wat laat, dan neemt het mannetje het eerste het beste wijfje, die hem een bezoek komt brengen in het nest. Met de echtelijke trouw wordt het in dit geval dus niet zo nauw genomen.

Waarschijnlijk zullen wij bij vele andere grote vogels dezelfde teleurstellingen beleven. Echte huwelijken voor het leven zouden de grote papegaaien sluiten, evenals arenden, raven, uilen, zwanen en wilde ganzen. Ook bij de duiven blijven de paren na de broedperiode bij elkaar.

Voor een werkelijke genegenheid tussen beide echtgenoten pleiten intussen de vele liefkozingen, welke men bij vele in paren levende vogels kan waarnemen. Het krauwen in de veren is bij hen een uiting van zulke gevoelens, b.v. bij papegaaien. Van bepaalde Australische parkieten wordt verteld, dat ze elkaar omhelzen; elkaar letterlijk met de vleugels omstrengelen en elkaar als een verliefd paartje kussen! Dit laatste moet overigens niet al te letterlijk worden opgevat!

Bij vele vogels gaat aan de echtelijke samenleving een periode vooraf, die men alleen maar verlovingsstijd kan noemen. De dieren zijn weliswaar tot paarvorming overgegaan, maar de voortplanting begint eerst veel later. Heel bekend is deze toestand bij de kauwen. De kauwtjes nl. verlopen zich in het voorjaar, volgend op hun geboorte en de „ondertrouw” duurt bij hen precies een jaar.

Het is zeer opmerkelijk, dat wij van geen enkele diergroep iets dergelijks kennen. Behalve de verloving, bestaan er ook nog andere vormen van toenadering tussen de geslachten.

Van de geelgors zou men misschien kunnen zeggen, dat de dieren eerst een tijdje met elkaar flirten! Een mannetje flirt met verschillende wijfjes en een en hetzelfde wijfje kan in het zelfde gebied nu eens met het ene mannetje, dan met het andere mannetje worden aangetroffen. Zo leren ze elkaar kennen en hieruit ontwikkelt zich geleidelijk een voorkeur voor een bepaalde partner, hetgeen tenslotte tot een huwelijk en de paring leidt.

J. v.d. V.

TANGARA'S UIT HET GESLACHT PIRANGA

Johan J. Ingels

Tot de grotere tangara's, die slechts sporadisch ingevoerd worden, behoren de soorten uit het geslacht Piranga. Verschillende soorten uit dit geslacht bewonen de niet-tropische streken van Amerika en vormen de enige vertegenwoordigers van de tangarafamilie in Noord-Amerika. De tangara's uit het geslacht Piranga, die in gebieden met een gematigd klimaat broeden brengen de rustperiode (wintertijd) door in streken met een tropisch klimaat. Deze tangara's zijn de enige tangara-achtigen die naar speciale overwinteringsgebieden trekken. Bij deze trekkende soorten bestaat er tijdens de broedperiode een uitgesproken verschil in kleur tussen beide geslachten. De mannetjes dragen dan een bruidskleed dat overwegend rood gekleurd is, terwijl ze in de rustperiode een verenkleed krijgen met ongeveer hetzelfde kleurpatroon als het popje. Deze soorten zijn bijna uitsluitend in dit verenkleed gekend in hun overwinteringsgebieden van Zuid- en Midden-Amerika.

Deze jaarlijkse kleurveranderingen zijn het meest opvallend bij deze soorten, die in de meer noordelijke streken van Noord-Amerika broeden. Bij de soorten die voornamelijk in het zuiden van Noord-Amerika, in Midden- en Zuid-Amerika leven, zijn de kleurveranderingen onopvallend en deze soorten vertonen ook geen opvallende seizoensafhankelijke trekverschijnselen. Ze trekken buiten de broedtijd soms wel naar meer zuidelijke gedeelten van hun woongebied. De soorten

die uitsluitend in Midden- en Zuid-Amerika leven zijn standvogels en ze krijgen geen bijzonder opvallend verenkleed in het broedseizoen.

Bij de Pirangasoorten wordt het nest alleen door het wijfje gebouwd. Het nest bevindt zich meestal op een horizontale tak van loof- of dennebomen op een tamelijke hoogte boven de grond (tot 6 m). De nesten zijn meestal losse komvormige bouwsels, bestaande uit droog en halfdroog plantaardig materiaal. De grootte van het legsel varieert tussen 3 en 5 eieren. De grondkleur van deze eieren is zacht blauwgroen met roodbruine vlekjes. Alleen het popje broedt, alhoewel het mannetje haar nu en dan op het nest voert. Ook in de paringstijd en tijdens het bouwen van het nest voert het mannetje het popje nu en dan. De jongen worden echter door beide oudervogels gevoerd en grootgebracht. De broedtijd varieert tussen 12 en 14 dagen en de jongen blijven tussen 14 en 20 dagen in het nest alvorens uit te vliegen.

De vuurtangara of rode tangara (*Piranga rubra*; Eng. summer tanager) broedt in het zuidoosten van de Verenigde Staten en Noord-Mexico. Het overwinteringsgebied bestrijkt Zuid-Mexico, Midden Amerika tot Peru, West-Brazilië, Bolivia, Trinidad, West-Brits Guyana, Venezuela en Columbia. Het mannetje is overwegend rood gekleurd, maar hij heeft een donkerrode bovenzijde en een lichtrode onderzijde. De vleugelveren zijn meer grijsbruin met donkerrode randen. Bij het

popje is de bovenzijde olijfgeel en de onderzijde is meer dofgeel gekleurd. De jonge mannetjes lijken op de popjes, maar tijdens de overgang naar het volwassen verenkleed verschijnen roodachtige vlekken in hun jeugdkleed. De snavel heeft een opvallend bleke kleur. Deze tangara komt tijdens de broedperiode relatief veelvuldig voor in het zuiden van de Verenigde Staten en het noorden van Mexico, waar hij zich ophoudt in de open dennebossen met een onderbegroeiing van loofstruiken. Ze zijn vanaf april tot het begin van oktober in hun noordelijke broedgebieden aanwezig. De losse nesten worden op het uiteinde van een horizontale tak van een pijnboom gebouwd, meestal op een hoogte van ongeveer 6 m. De rode tangara leeft vooral van insecten, allerlei bessen en vruchten. In hun overwinteringsgebieden komt deze tangara's vooral voor in de koffieplantages en in open bosachtige streken. De rode tangara heeft een luide lijstachtige zang en een zeer typische roep. Naast de algemeen voorkomende soort *Piranga rubra rubra*, broedt in het zuidelijke deel van het broedgebied ook nog de ondersoort *P. rubra cooperi* (Cooper's tangara). Deze soort is iets groter dan de *P. rubra rubra*, en de onderzijde is iets lichter rood gekleurd. Deze ondersoort leeft vooral in de katoenplantages rond de riviermondingen.

De scharlakenrode of zwartvleugeltangara (*Piranga olivacea* of *erythromelas* (?); Eng. scarlet tanager; zie kleurentekening in Vogelrevue, nr. 2, 1969, of Kleine insecten- en vruchtenetende tropische vogels door R. R. P. van der Mark) broedt in het oosten en het midden van Noord-Amerika tot in het zuiden van Canada (Saskatchewan). Deze tangara's overwinteren in het westen van Zuid-Amerika van Columbia tot Bolivia. Het mannetje is geheel levendig rood gekleurd, met uitzondering van de vleugels en de staart die volledig zwart zijn. Het popje heeft een olijfkleurige bovenzijde, vleugels en staart, terwijl de onderzijde meer groengeel is. De snavel van het mannetje heeft een opvallende bleke kleur. Buiten de broedperiode krijgt het mannetje een verenkleed dat op die van het popje lijkt. De vleugel- en staartveren zijn dan echter zwart met groen afgezoomd en verder heeft het mannetje dan een meer groenbruine bovenzijde en een meer lichtgeelgroene onderzijde. In de overgangperiode zitten dikwijls nog rode vlekken in het nieuwe verenkleed. Jonge vogels lijken op het popje, maar ze vertonen een zwak streepjespatroon op de borst, dat echter snel verdwijnt nadat zij zijn

uitgevlogen. In de literatuur vindt men voor de „scarlet tanager“, de latijnse namen *P. olivacea* en *P. erythromelas*. Beide (?) soorten krijgen echter dezelfde kleurenbeschrijving en dezelfde woon- en broedgebieden toegewezen, zodat het bijna zeker om een en dezelfde soort gaat. De zwartvleugeltangara lijkt verder zeer veel op de rode of purpertangara (*Ramphocelus brasilius*). De bovenste snavelhelft is bij deze laatste soort echter donker gekleurd, terwijl de onder-snavel bleke mondhoekvlekken heeft. De kopveertjes zijn bij de *Ramphocelus*soort ook stugger en voller van kleur. Het popje van de *R. brasilius* is verder bruinrood gekleurd, met een meer rozigbruine borst en buik, in tegenstelling met het meer groenachtige *P. olivacea*-popje. Zwartvleugeltangara's houden zich hoofdzakelijk op in het dichte gebladerte van loofbomen. De snavel is tamelijk vinkachtig van vorm, dus kort en hard en er zitten twee „tandjes“ aan de snijrand van de bovensnavel, waarmee de vogels ook zaden kunnen pellen. Hun voedsel bestaat vooral uit insecten, rupsen, bessen (moerbeien bv.) en ook wat zachte zaden. De nesten bevinden zich meestal op geringe hoogte (2,50 tot 4 m), op een horizontale tak van jonge eiken- of andere loofbomen. Het nest is een zorgeloos bouwsel van worteltjes, onkruid, takjes en stukjes schors, en is binnenin met zachter materiaal bekleed. Meestal vier worden eieren gelegd, die een groenblauwe grondkleur hebben en dichtbezaaid zijn met roodbruine vlekjes. Het mannetje laat het broeden en het overgrote deel van het grootbrengen der jongen aan het popje over. De nesten worden dikwijls geparasiteerd door koevogels (Eng. cowbirds). Tijdens de broedperiode zijn de popjes dikwijls zeer vertrouwelijk, zodat ze zich laten aanraken terwijl ze op het nest zitten te broeden. Deze tangara's verblijven in hun noordelijke broedgebieden van mei tot oktober. De overige maanden brengen ze in hun zuidelijke overwinteringsgebieden door.

De roodbruine tangara (*Piranga flava*; Eng. hepatic tanager - hepatic betekent leverkleurig) lijkt zeer veel op de vuur- of rode tangara. De borstkleur is echter levendig rood, terwijl de vleugels en rug meer roodbruin gekleurd zijn. Opvallend zijn ook de grijsachtige wangen. Het popje is groenachtiger aan de bovenzijde, en veel levendiger geel aan de onderzijde dan het popje van *P. rubra*. Deze tangarasoort komt voor in het zuidwesten van de Verenigde Staten en zuidwaarts in Midden-Amerika tot in Columbia, Bolivia, Argentinië en Zuid-Brazilië. In het noorden van

het verspreidingsgebied trekt deze soort in de rustperiode naar meer zuidelijk gelegen streken, maar deze wegtrekkende vogels bereiken Zuid-Amerika niet. In Noord-Amerika (Verenigde Staten en Mexico) komt de roodbruine tangara voor in loof- en dennebossen in de bergstreken van West-Texas, Nieuw-Mexico, Arizona en Mexico zelf. In de tropische gedeelten van zijn verspreidingsgebied leeft deze tangarasoort vooral in plantages en open beboste gebieden. Van deze soort zijn meerdere ondersoorten bekend, o.a. *P. flava faceta*, *desidiosa* en *lutea*. Deze ondersoorten verschillen van elkaar in de intensiteit van de rode kleur van het verenkleed en soms ook lichtjes in grootte. De rode kleur varieert bij de verschillende ondersoorten tussen baksteen-, karmozijn- en leverkleurig rood. De roodbruine tangara's hebben een opvallende zang, gelijkend op het gezang van de zwartvleugeltangara (*P. olivacea*). De nest- en voedingsgewoonten van de roodbruine tangara komen trouwens zeer veel met de gewoonten van de *P. olivacea* overeen.

De louisianatangara (*Piranga ludoviciana*; Eng. western tanager; zie kleurenfoto in De Wereld der Dieren, deel Vogels door E. T. Gilliard) komt voor in Noord-, Midden- en Zuid-Amerika van Canada tot Brazilië. Het mannetje bezit een beigegeelachtig lichaam met een rode kruin, wangen en halsvlek. De vleugels en staart zijn zwart en op de vleugels lopen twee brede beigegele banden van de schouder naar de rug toe. De banden worden gevormd door de bleker gekleurde middelste vleugeldekkveren en de sekundaire vleugelveren. Het popje is minder levendig gekleurd en heeft slechts weinig rood aan de kop en in de hals. Deze tangara's komen in de noordelijke broedgebieden aan in het begin van mei en ze zijn weer vertrokken tegen oktober. De noordelijke broedvogels overwinteren in Mexico en Midden-Amerika tot in Costa Rica. In hun winterkleed hebben de mannetjes minder rood in hun verenkleed. De louisianatangara leeft in Noord-Amerika vooral in loof- en dennebossen in de bergachtige gebieden. In het begin van het broedseizoen voeden deze tangara's zich vooral met insecten, terwijl ze later in het seizoen stilaan overschakelen naar bessen (o.a. sleedoornbessen). Het nestelen begint gewoonlijk tegen het einde van mei. Het nest wordt alleen door het popje gebouwd en het is een los komvormig bouwsel op een horizontale boomtak, meestal op een hoogte van ongeveer 6 m. De eieren zijn ook groenblauw gekleurd met bruine vlekjes. Het

mannetje helpt niet bij het bouwen van het nest en bij het broeden, maar hij helpt wel de jongen grootbrengen. Gedurende juli en augustus leven de families vooral in de hoge boomkruinen, maar eind augustus en in september komen ze meer op de grond om zich met zaden en bessen te voeden. Tegen het eind van het broedseizoen beginnen de vogels die in de bergen gebroed hebben, naar de lager gelegen gebieden af te zakken, zodat ze in bepaalde gebieden zeer talrijk kunnen zijn. De mannetjes dragen dan reeds hun winterkleed. Tegen het begin van oktober zijn alle vogels naar hun zuidelijke overwinteringsgebieden vertrokken. De louisianatangara heeft een zeer karakteristieke roep en een weluidende zang. Ze zingen vooral wanneer er gesteld wordt, vanaf het midden van mei tot het midden van juli. Een tweetal soorten van het geslacht *Piranga*, komen alleen in Midden- en Zuid-Amerika voor.

De witvleugeltangara (*Piranga leucoptera*; Eng. white-winged tanager; zie zwart wittekening in The Birds of Colombia door R. Meyer de Schauensee) komt voor vanaf Zuid-Mexico tot West-

Vervolg op pag. 174

gel, en tevens door proefondervindelijke kweek, leerden wij het gedrag van de tot heden vastgestelde factoren. Om deze, op de chromosoom gezetelde eigenschappen, draait de gehele speciaalkweek. De kennis hiervan kan ons verdomd goed van pas komen bij het samenstellen der kweekparen en de veredeling van die vogels die wij wensen te kweken. Het is dan ook zeer belangrijk voor alle ernstige tentoonstellingskwe-

kers, om zich aan te sluiten bij een der speciaalclubs van de N.B.V.V. Al was het alleen maar om kennis te vergaren uit hun maandelijke clubbladjes; de tips en de kweekgeheimjes die door oude vooraanstaande speciaalkwekers gelanceerd worden zijn voor een ieder onmisbaar. Daarom beste liefhebbers, volgt mijn goedbedoelde raad, stort Uw contributie bij de daad en U kunt zich speciaalkweker noemen.

TANGARA'S

vervolg van pag. 171

Panama, en in Venezuela, Ecuador, Columbia, Peru en Noord-Bolivia. Deze soort is de kleinste van het Piranga-geslacht (14 cm). Het mannetje heeft een rode grondkleur, een opvallende zwarte teugel, en zwarte vleugels en staart. Over de vleugels lopen twee witte banden, die gevormd worden door de witte grote vleugeldekveren, en de witte uiteinden van de sekundaire vleugelveren, ongeveer zoals de vleugelbanden bij de louisianatangara. Het popje is olijfgroen aan de bovenzijde, en geel aan de onderzijde. De vleugels en staart zijn donkerbruin en ook hier loopt een dubbele band over de vleugels. Deze tangara's leven vooral in de met oerwouden of met struikgewas begroeide berggebieden. Van deze soorten zijn twee ondersoorten bekend: *P. leucoptera venezuela* en *P. leucoptera ardens*.

De roodkoptangara (*Piranga rubriceps*; Eng. red-hooded tanager) komt voor in de met oerwoud begroeide berggebieden van Ecuador, Noord-Peru en Columbia. Bij het mannetje is de kop, hals en borst rood gekleurd en de onderzijde is levendig geel. De rug is olijfgroen, en de vleugeldekveren zijn schitterend geel. Het popje verschilt van het mannetje, doordat alleen de kop oranje-rood gekleurd is.

Van de tangarasoorten van het geslacht *Piranga*, wordt alleen de scharlakenrode of zwartvleugeltangara nu en dan ingevoerd. De Pirangatangara's zijn met een eenvoudig menu, bestaande uit een goed universeelvoer, vruchten, miereneitjes en wat geweekt brood in goede konditie te houden. Speciale zorgen moet men aan de vogels besteden om het rood in het verenkleed op peil te houden. Met de moderne op-kleur-brengers, heeft men daarmee echter geen last meer. De Pirangasoorten zijn tamelijk harde vogels, die 's zomers in een begroeide volière schitterend tot

Vuurtangara, *Piranga rubra*

hun recht komen en die zich 's winters met een goed afgeschermd binnenvolière tevreden stellen. Slechts bij zeer strenge vorst kan men beter de binnenvolière afsluiten en licht verwarmen. Pirangasoorten zijn erg rustig, schitterend gekleurd en geschikte vogels voor gemengde verzamelingen. Wil men echter tot broedresultaten komen, dan zondert men best een paartje in een afzonderlijke volière af. Tangara's kunnen tijdens de broedperiode namelijk erg agressief worden; ze hebben dan ook geen hinder van andere al te nieuwsgierige volièrebewoners. Het volgen van een broedpoging van deze tangarasoorten moet voor elke echte vogelliefhebber een onbeschrijfelijk genoegen zijn.

Wissel

De

WIJ BIEDEN U VRIJBLIJVEND AAN UIT BUITEN- EN BINNENVOLIERES:

Napoliens	5,— p.p.	Beige zebraavken	9,— p.p.
Zilverbekjes en loodbekjes	5,— p.p.	Masker zebraavken	12,— p.p.
Bandvinken	6,— p.p.	Zilvervleugel zebraavken	13,— p.p.
Eketertjes	6,50 p.p.	Jap. meeuwtjes	8,50 p.p.
Vuurvinken	7,50 p.p.	Jap. nachtegale mannen	20,— p.st
Goudmussen	7,50 p.p.	Jap. nachtegale poppen	11,— p.st
Blauwfazantjes	8,— p.p.	Zilveroornachttegale	40,— p.st
Oranjekaakjes	8,— p.p.	Blauwvleugelnachttegale	35,— p.st
Goudbuikjes	9,50 p.p.	Rijstvogels	8,50 p.p.
Mozambique sijsjes	10,— p.p.	Safravinken klein	20,— p.p.
Edelzangers	10,— p.p.	Safravinken groot (op kleur)	20,— p.st
Geelbuik astrilde	15,— p.p.	Dubbele Mozambiquesijsjes	25,— p.p.
Geelstuitedelzangers	12,50 p.st	Himalaya sijsjes	15,— p.st
Staalvinken	7,50 p.p.	Roodbekwevers Angola	10,— p.p.
Dominicaïnwidas	11,50 pp.	Shamaliesters	65,— p.st
Oost Afr. blauwfazantjes	10,— p.p.	Bladvogels	50,— p.st
Blauwkap blauwfazantjes	22,50 p.p.	Fairy bluebirds	200,— p.p.
Geelschouderwidas	17,50 p.st	Surinaamse glansmerels	20,— p.st
Geelnekwidas	25,— p.p.	Lappenspreuwen zeldzaam	200,— p.p.
Koningswidas	25,— p.p.	Afr. glansmerels	20,— p.st
Groene tijgervinken	25,— p.p.	Purper glansmerels	25,— p.st
Tijgervinken	7,50 p.p.	Geelkop tropialen	20,— p.st
Muskaatvinken	6,50 p.p.	Roodborsttropialen	25,— p.st
Zwartkop en driekleur nonnen	7,— p.p.	Jacarinevinken	10,— p.st
Witkop nonnen	7,50 p.p.	Boliviaanse kardinaaltjes	17,50 p.st
Blauwgrijze roodstaartjes	9,— p.p.	Rode kroonvinken	17,50 p.st
St. Helenafazantjes	13,— p.p.	Kaneelpaapjes	20,— p.p.
Dubbele goudbuikjes	13,— p.p.	Witkeelpaapjes	15,— p.p.
Angola blauwfazantjes	13,— p.p.	Indische nonpareils	20,— p.p.
Roodkop amadines	22,50 p.p.	Bruinkop ortelanen	7,50 p.st
Grenadierwevers op kleur	20,— p.p.	Zwartkop ortelanen	12,50 p.st
Zambiaevers op kleur	20,— p.p.	Kalabulbul	17,50 p.st
Pigmy duifjes	32,50 p.p.	Roodoorbulbul	22,50 p.st
Rode steenduijjes	35,— p.p.	Witoorbulbul	20,— p.st
Diamantduifjes	20,— p.p.	Oevermynahs	17,50 p.st
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.	Herten mynahs	22,50 p.st
Zebrauijjes	27,50 p.p.	Pagodamerels	17,50 p.st
Geelsnavel Peruduijjes	35,— p.p.	Grijskopmerels	17,50 p.st
Groenvleugelduiven	60,— p.p.	Bobelinks	20,— p.st
Senegalduijjes	27,50 p.p.	Grasparkieten div. kleuren	7,— p.p.
Staalvlekduifjes	25,— p.p.	Grote Engelse parkieten	40,— p.p.
Chin. kwartels	12,50 p.p.	Deensbont, Albino, lutinopark	12,— p.p.
Regenkwartels	20,— p.p.	Regenboogparkieten	25,— p.p.
Rodeboskwartels	22,50 p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Francolinekwartels	22,50 p.p.	Muisparkieten	40,— p.p.
Calf kwartels	45,— p.p.	Nandayaparkieten	60,— p.p.
Zilver chin kwartels	35,— p.p.	Halsbandparkieten	35,— p.p.
Jap kwartels	17,50 p.p.	Pruimkop parkieten	50,— p.p.
Indigovinken	15,— p.st	Agap personatas	65,— p.p.
Mex nonpareils	20,— p.st	Agap Fisherie	60,— p.p.
Lazulivinken	20,— p.st	Agap rosecollis	40,— p.p.
Veelkleurenvinken	20,— p.st	Geelvoorhoofd papagaaïen v.a.	150,— p.st
Regenboogvinken op kleur	17,50 p.st	Grijzeroodstaart papagaaïen v.a.	175,— p.st
Blauwe bisschoppen	20,— p.st	Witborstrallen (leverbaar mei)	40,— p.p.
Mex kernbijters	20,— p.st	Himalayaputters	25,— p.st
Mex goudvinken	17,50 p.st	Rode kardinalen	20,— p.st
Roodkuifkardinalen	18,— p.st	Mex pestvogels	20,— p.st
Groene kardinalen	35,— p.st	Gladkop kardinalen	18,— p.st
Grijze zebraavken	7,50 p.p.	Kanaries mannen en poppen prijs op aanvraag.	
Witte zebraavken	10,— p.p.		

Conditie: Niet franco, rembours. Minimumorder f 20,— verpakking f 1,50 per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen 2 dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur, zondags t/m 29 aug. tot 3.30 uur.

In onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop, waar U dan zelf keus kunt maken en vrachtkosten bespaart. Spijkenisse: Verenigingsgebouw 't Kontakt, Vreedenhofstraat 14 van 9 uur tot 2.30 uur 20 maart, 3 april, 24 april en 15 mei. Wormerveer: Hotel de Jonge Prins, Marktstraat 2 van 9 uur tot 2.30 uur 27 maart, 17 april, 8 mei en 29 mei. Schagen: Hotel de Rode Leeuw, Markt 15 van 9 uur tot 2.30 uur 10 april, 1 mei en 22 mei.

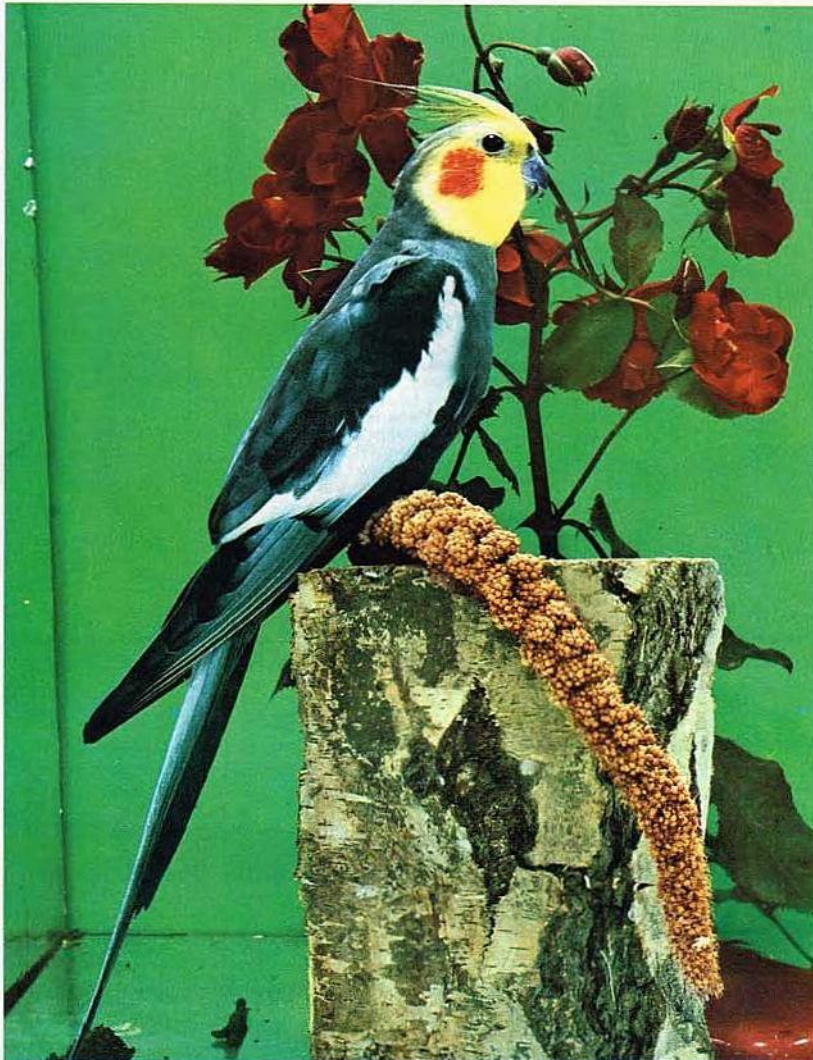
"WIRIKA" - Elschotseweg 15 - Schijndel - Telef. 04104-23 55

404 **INSECTICIDE** doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

VALKPARKIETEN

Begin oktober 1969 kwam ik in het bezit van een paar valkparkieten. Ik liet deze los in een gezelschapsvolière, met daarbij een nachthok. De volière was 2.40 x 1.80 x 1.80 m groot. Vanaf de eerste dag dat ik ze losliet in de volière, zochten ze het nachthok op en verlieten dit weer wanneer het licht werd. In deze volière zaten toen ook nog grasparkieten, 2 zebravinken en 3 kwartels. In de volière hing nog een nesthok van een span halsbandparkieten, die tevoren de volière bewoond hadden.

In januari 1970 nam ik een paring waar. Het was toen bar koud en ik vond het dus wel wat vroeg voor de beestjes om in deze strenge winter al eieren te krijgen en eventueel jongen. Na lang wikken en wegen besloot ik het er maar op te wagen en het aanwezige nestkastje, wat ik eerst had willen weghalen, toch maar te laten hangen. Op 15 januari 1970 deponeerde de pop haar eerste ei in het nestkastje. Het bleef echter bij dit ene ei, waarop ik besloot het kastje er nu toch maar uit te halen. In maart van dat jaar gaf ik de

vogels het nastkastje weer terug, tegelijk met een nestblok, speciaal bestemd voor valkparkieten. De pop had toen echter in het geheel geen belangstelling voor een van beide kastjes. Ik probeerde het toen door de kastjes te verplaatsen en steeds enige tijd in een andere hoek van de volière te hangen. Het baatte echter helemaal niet. Het mannetje probeerde voortdurend om de pop in een van de kastjes te krijgen, doch ze bleef halsstarrig weigeren. De verhouding tussen man en pop werd steeds slechter, hetgeen zo ver ging tot ze elkaar niet meer luchten of zien konden. Uiteindelijk heb ik, het was inmiddels mei geworden, de pop gevangen en deze geruild voor een andere pop. Toen ik deze in de volière losliet, had ik tevoren de volière in tweeën gedeeld, zodat ze de beschikking kregen over een vrij kleine ruimte van ongeveer 1.20 x 1.80 x 1.80 meter. Ik plaatste één nestkastje bij deze vogels. Direct nadat ik deze nieuwe pop in de volière losliet, nam ze plaats voor de ingang van het nestkastje, nadat ze eerst even haar omgeving had verkend. Na een week ging de pop voor het eerst in het nestkastje. Het resultaat was, dat er op 19 mei het eerste eitje in het kastje lag en op 21 mei het tweede tevens het laatste ei. Na 19 dagen broeden kwamen de jongen met tussenpozen van 2 dagen uit de eitjes te

voorschijn. Gedurende de broedtijd werd het nest door beide vogels soms geruime tijd verlaten, vaak wel 3 uur achtereen. Overigens hadden beiden het broeden keurig verdeeld; de pop broedde namelijk 's nachts en het mannetje overdag.

Begin juli, juist voordat de jongen het nest konden gaan verlaten, gingen we met vakantie. Het speet me erg, maar ik kon het dus niet meemaken, dat ik de jongen voor het eerst het nest kon zien verlaten. Toen ik midden juli van vakantie terug kwam, was natuurlijk het eerste wat ik deed, naar de valkparkieten kijken. Ik stond verbaasd, zo waren de jongen aangekomen. Ze zaten geheel in de veren en vlogen als volleerd de volière rond.

Hierna volgde nog een broedsel van 6 eieren, waarvan er vier uitkwamen.

Het voedsel dat ik de vogels gaf was een goed soort parkietenvoer met een grote hoeveelheid zonnebloempitten en veel groenvoer in de vorm van muur en sla. Ook gaf ik ze geregeld in water geweekt brood met daarover een laagje krachtvoer.

Het nest controleerde ik geregeld, hetgeen de vogels gewillig toelieten; ze waren geheel aan mij gewend.

A. P. van Gils

Oranjeplein 21 Goirle (Holland)

Telefoon 04247 - 15 79

Vogel- en Dierengroothandel

Diamantvinken	45,— pp	Parelhalsband am.	30,— pp
Spitsstaartamadines	35,— pp	Zilveroor nachtegalen	35,— st.
Gordelgrasvinken	35,— pp	Muskaatvinken	8,— pp
Driekleur pap. Am.	45,— pp	Diamantduifjes	15,— pp
Binchonows	50,— pp	Zilverduifjes	30,— pp
Roodkop Goulds	65,— pp	Chin. Dwergkwartels	10,— pp
Ceris Amadines	35,— pp	Zilver Chin. Kwartels	15,— pp
Roodkop pap. Am.	125,— pp	Isabel Chin. Kwartels	20,— pp
Brillen vogeltjes	22,50 pp	Bruinkop Ortelenen	5,— st.
Shama lijsters	60,— st.	Japane Kwartels	10,— pp
Goudvoorhoofd Bladvogels	35,— st.	Witte Japane Kwartels	15,— pp
Geelnek Bladvogels	60,— st.	Blauwkopblauw fazantjes	17,50 pp
Japane Nachtgalen	15,— st.	Napoleons	4,— pp
Middel Beo's	60,— st.	Bandvinkjes	5,50 pp
Kleine Beo's	35,— st.	Grijze rijstvogels	8,— pp
Indische Nonpareils	15,— pp	Ab. Geelbuikasstrildes	15,— pp
Rode Kardinalen	22,50 st.	Driekleurnonnen	6,50 pp
Rode Kard. poppen	22,50 st.	Zwartkopnonnen	7,50 pp
Mexicaanse Nonpareils	35,— pp	Zilverbekjes	4,50 pp
Roodoor bullbull	15,— st.	Blauwfazantjes	7,50 pp
Indigo vinken	15,— st.	Mozambiqueijsjes	10,— pp
Veelkleuren vinken	17,50 st.	Edelzangers	8,50 pp
Soldatenspreuwen	20,— st.	Ekstertjes	6,— pp
Rodedruppel asstrildes	50,— pp	Zebravinkjes grijs	7,50 pp
Groenedruppel asstrildes	55,— pp	Zebravinkjes wit	9,— pp
Purpergranaat asstrildes	50,— pp	Zebravinkjes zilvervl.	12,50 pp
Melba asstrildes	30,— pp	Japane meeuwjes	6,50 pp

Geelnek widahs	15,— pp
Gloster Kanaries	50,— pp
Border Kanaries	50,— pp
Yorkshire Kanaries	120,— pp
Mankanaries geel en bont	12,50 st.
Popkanaries g. en b.	7,50 st.
Grasparkieten	7,— pp
Deensbont, Lutino, Albinos	9,— pp
Valkparkieten	30,— pp
Muisparkieten	35,— pp
Roodrugparkieten	45,— pp
Bourks parkieten	45,— pp
Turquines parkieten	65,— pp
Elegant parkieten	85,— pp
Gele Roodrug parkieten	125,— pp
Pracht Rosella's	170,— pp
Mooie Blokken voor Austr. Parkieten g.a. Berken en andere boomstam.	
Groene tijgervinkjes	25,— pp
Tijgervinkjes	5,— pp

Volledige prijslijst op aanvraag.

Voor wederverkopers, spec. prijs.

Vele soorten opgezette vogels.

Verzending onder rembours kistjes 2,—.

Wij vragen Australische prachtvinken en parkieten.

's WOENSDAGS ZIJN WIJ GESLOTEN. 's ZONDAGS GEOPEND VAN 10 TOT 14 UUR.

ONDER EEN MILDE AAI VAN LICHT EN LUCHT

J. A. Verwey

Er zijn vogelkenners die beweren dat een zachte winter, of poëtisch gezegd, een lentesfeer in wintertijd, geen invloed heeft op de hormonen van gevederde vrienden. Anderen menen dat temperatuurverschil wel degelijk met het temperament van de beestjes te maken heeft. Een zachte aai van de wind, met wat extra licht, prikkelt, zeggen ze.

Een pluimveehouder beweert dat een al of niet verlicht nachtverblijf de eierproductie van de kippetjes beïnvloed.

Wie nauwkeurig op het gedrag van onze vogels let, die komt telkens weer voor problemen te staan. Het prentboek van moeder Natuur staat vol puzzels; misschien wel om onze speurzint te prikkelen.

Zo zou men de vraag kunnen stellen, als bijvoorbeeld bij een bepaald geval, naar ons begrip het gedrag van een vogel afwijkt van de algemeen vastgestelde levensregel: Waarom doet die vogel dat of zo?

De houding noch zijn roep of fluit geeft ophelderende; hun klanken zijn voor ons een onbegrijpelijke sprake. Of leden van eenzelfde familie onder elkaar een verstaanbaar gesneb en gesnap voeren, is aannemelijk, maar een overtuigend bewijs is moeilijk te leveren. Waarbij nog de vraag kan worden gesteld of een kanarie een sijs, een kardinaal een parkiet of papegaai verstaat. Begrijpt een Kievit een wulp of snapt een kip wat een duif bedoelt?

Dr. Doeksen constateerde eens een merkwaardig gedrag bij een postduif en een leghorn. De duif die bij de kippen was ondergebracht, staakte praktisch het vliegen en openbaarde een sterke afhankelijkheid voor een Barnevelder hen.

Zodra die op het legnest klom, zat de duif dadelijk op de nestrand en bleef in de onmiddellijke nabijheid van de kip. Zelfs toen deze tot broeden kwam, week de duif niet van kipjes zijde. Toen op een gure dag de Barnevelder kennelijk last had van een koude kop, tippelde de duif er op af om de kip gelegenheid te geven haar kop onder de vleugel van de duif te steken om zich daar te warmen. Op die manier bleven beide vogels meer dan vijf minuten naast elkaar staan.

Onlangs op een uitzonderlijk mooie najaarsdag zag ik boven een moeras een watersnip tegen de stralende hemel zijn capriolen maken en hoorde ik zijn tremolo; dat opmerkelijk geluid, veroorzaakt door vibrerende vleugel en staartpennen, tijdens het afglijden bij sierlijke golfvluchten. Het doet denken aan het gemekker van een geit. Vandaar dat een watersnip ook wel hemelgeit wordt genoemd. Een spel en geluid dat zo echt past bij lentetijd en opwakende velden. Was die hemelgeit (bok) in de war? Hij prikkelde mijn verbeelding, waarbij nog kwam dat hier en daar verspreid in het veld op rasterposten, watersnippen op de uitkijk zaten. Hetgeen volgens het lijfblad van de Nederlandse Jagers evenzeer tot de uitzonderingen behoort. Tussen de schoongewassen peppeltwijgen floot een zanglijster, aan de slootkant stond een dotterpol in bloei. Een houtduifdoffer trok klepperend luchtbogen van de een naar de andere knotwilgkop. Vogellevens dat volgens algemene opvatting, de andere sekte demonstreert, dat zij een geschikte nestplaats hebben ontdekt of een bepaald biotoop als het hunne aangeven; waarbij eventuele rivalen zijn gewaarschuwd, bedoeld terrein niet binnen te vliegen op straffe van een robbertje vleugelboks of snebgepik. Boven het moeras bleef de hemelgeit (bok) maar „gek” doen. Volgens zijn gedrag en vogelboekjes zou onder hem, verscholen in een pol, een snipwif te broeden zitten. Veel te mooi om waar te zijn achter in november.

Bij zo'n feit zou heel de vogelwereld ondersteboven kunnen raken. Toch ging ik ijverig zoeken; een mens kan vooruit niet weten. Natuurlijk ontdekte ik niets; nou niets? Er ging een slak voorbij; het huisje meesleurend gelijk een vakantie-ganger zijn caravan. Er was nog nabloeit van katentstaart en wilgenroosje. Kieviten doken roepend over hun wiek, sommigen streken af naar het veld alsof ze daar kuiltjes wilden draaien. Wolken spreeuwen goldden over; ik hoorde de duizenden vlerkjes zoeven. Soms vielen zij één

van zin en één van geest in de pepptoppen. Meer spreek dan blad droegen dan die populieren. En het gefluit leek op een nabetrachting van een kersebek... slemiel... dief. Net of ze zojuist een kerseboomgaard hadden geplunderd.

Twee azende kluten hadden naar mijn begrip al lang in de Camarque (Z-Frankrijk) moeten zijn.

Uitgesmeerde kunstbater op rasterposten werkte in het ooglopend de aandacht van snoeplustig mezenvolk; alsof het al midwinter was.

Onwillekeurig denkt men bij zo'n verschijnsel „Met melk meer Mees!“

Samenvattend een bewonderenswaardig vogelgebeuren, onder een aai van het milde licht uit een stralende lucht, tijdens slachmaand.

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367

LAUS ZACHTVOEDERS

met insecten en mierenieren, een internationaal begrip voor topkwaliteit.

In diverse samenstellingen, voor al uw vogels een volmaakte voeding, ook met honing.

Federvit-C-poeder roodfactor geeft uw kanarie zijn natuurlijke kleur terug.

★ ★ ★ ★

Importeur voor Nederland:
Marba-Apeldoorn N.V.
Postbus 3100, Apeldoorn

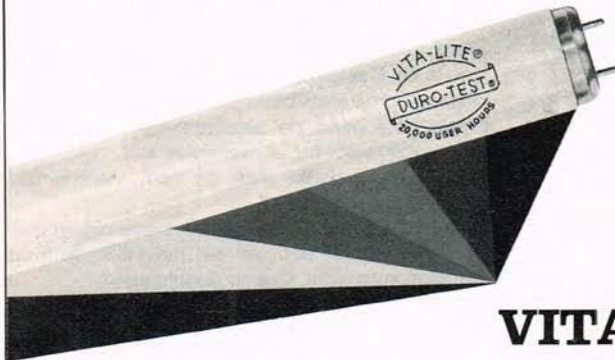
404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten
in huizen, hokken,
kooien, manden etc.

W. ROUPPE VAN DER VOORT

NIEUW VOOR EUROPA !

NATUURLIJK DAGLICHT,
INCLUSIEF INFRA-ROOD
EN ULTRA-VIOLET,
UIT UW STOPKONTAKT
MET DE AMERIKAANSE

VITA-LITE® LAMP

NU: KERNGEZONDE DIEREN, MEER WEERSTAND TEGEN ZIEKTE,
FRAAIE VACHT OF VEREN, OPTIMALE FOK-EN KWEKRESULTATEN.

Leverbaar in 15, 20 en 40 watt
en 40 watt Power Twist, voor
gebruik in standaard balkarmaturen,
brandduur 20.000 uur.

Informeer bij uw dierenhandel of:

Harteveld Hoos & Heijermans N.V.
ENGINEERING & TRADING DIV.

Mathenesserlaan 299 - Rotterdam-3
Tel.: 010 - 23 58 35

VOGELLIEFHEBBERS !

Wij kunnen u nu, of later
aanbieden de volgende soorten Vogels;
Nachtgalen in 4 soorten, Kardinalen in 6
soorten, Lijsters in 8 soorten, Bladvogels in
4 soorten, Zonnevogels, Drongoes, Trogons,
Pitta's, Prachtige Vliegenvangers, Kroon-
vinken, Blauwe Bisschoppen, Astrildes, Mex.
Nonpareils, Beos, Regenboogvinken, Saf-
raanvinken, Ortolanen, Parkieten, Wida's,

Mex. Pestvogels, Indigovinken, Agaporni-
den, Tangara's, Gaaien, Honingzuigers, Hi-
malaya Sijtsjes, Pagoda Merels, Zang en
Kleur Kanaries, Engelse Import Kanaries,
o.a. Yorkshires, Glosters, Lizards, Borders,
Norwich, enz. Bestel tijdig voor het Broed-
seizoen! Steeds voorradig vele soorten klei-
ne Afrikaanse en Indische Vogels, Spreken-
de Papegaaien, Lories, Kakatoes,

AVIMEX Import-Export

Soesterweg 224, Amersfoort, Tel. (03490) 31217.

Geopend elke dag van 10—6 uur. Zondags gesloten, woensdagmiddags na 13.00 uur gesloten.

Ze hebben het zo nodig! Geef daarom direkt:

Pavita het nieuw vitamine-tonicum voor papegaaien en parkieten.
Stimuleert de vedergroei en geeft een glanzende vedertooi.
Pavita zorgt voor een optimale konditie!

analyse: 1800 I.E. vitamine A	900 mcg vitamine B6
900 I.E. vitamine D3	9 mcg vitamine B12
30 I.E. vitamine E	1200 mcg vitamine K
750 mcg vitamine B1	150 mcg folinezuur
1200 mcg vitamine B2	16 mcg vitamine H
36000 mcg nicotinezuuramide	
4500 mcg D-natriumpantothenaat+aminozuren	

Veerlaan 17-23 Rotterdam telefoon 010-172680

Dokumentatie over onze artikelen voor vogels zenden wij U gaarne gratis op aanvraag.

IS STAMVORMING ZONDER BLOEDVERVERSING MOGELIJK?

Als men zo met liefhebbers onder elkaar aan het bomen is, komt het woord BLOEDVERVERSING regelmatig over onze lippen. De een is vast overtuigd van de noodzaak hiervan, de ander zal deze noodzaak bestrijden, weer een ander is wel voorstander, maar ziet door ervaring wijs geworden er tegenop omdat goede resultaten achterwege bleven.

Waar ligt hier de oorzaak? Wanneer men tot bloedverversing wilt overgaan, gaat men, in de regel dit bloed zoeken, waar de minste kans op inteelt bestaat en dus zo ver mogelijk weg. Men koopt daar dan een of meerdere vogels en gaat vol goede moed het nieuwe broedseizoen tegemoet. Het kan goed, minder goed of slecht gaan. Helaas komen de laatste twee het meest voor. Waar zit de kneep? Men zag **alleen** het uiterlijk van de aangekochte vogel, welk prima in Uw fokschema pastte. Men vergat hierbij, dat men nog **MEER** kocht dan alleen het uiterlijk. Ik doel hiermee op de innerlijke, meestal verervende eigenschappen, welke ook in die koop besloten lagen.

Over dit innerlijk rijzen direct enige vragen op o.a. uit wat voor ouderpaar kwam uw aankoop? Heeft u zich hiervan bij de verkoper kunnen overtuigen? Bent u in zijn kweekregister gedoken om iets te weten te komen over dit ouderpaar? Kwam uw aangekochte vogel uit een goede stam? Of was het een toevalstreffer? Heeft u de broers en zusters van uw aankoop kunnen vergelijken? Heeft u zich door de verkoper voor laten lichten op welke wijze er was gebroed? Wat voor voeding werd er verstrekt? Uit wat voor omgeving kwam deze vogel? Of heeft u bovenstaande vragen over uw kant laten gaan? Was er een redelijk bijgehouden kweekregister aanwezig?

Zo links en rechts om mij heen luisterend ben ik tot bovenstaande opsomming van vragen gekomen, er van overtuigd zijnde, dat hier nog meerdere vragen, opmerkingen en aanmerkingen geplaatst kunnen worden.

Mijn bedoeling is u opmerkzaam te maken op tal van facetten welke in zo'n aankoop besloten liggen. De risico's welke men neemt, zonder dat men deze beseft met alle nare gevolgen van dien. Anderzijds ben ik mij er wel van doordrongen dat het ook goed kan gaan, maar in hoeveel gevallen? U zult het met mij eens zijn, dat dit maar een klein percentage is, leg uw oor maar te luisteren.

Ik heb mij afgevraagd is deze bloedverversing nu wel zo noodzakelijk, of zijn er andere paden die men kan inslaan. Ik ben in mijn literatuur gedoken en heb navraag gedaan om wat meer te weten te komen. Hierbij stuitte ik op het woordje **STAM** (stam harzers, stam waterslagers enz.). Hiermede werd niet bedoeld de stam welke wij inzenden (4 vogels) naar de tentoonstelling, nee, hiermee werd bedoeld een **STAM** in de werkelijke betekenis van het woord, dus met een **STAMVADER EN STAM-MOEDER**. Uit de mij beschikbare boeken, ben ik niet veel wijzer geworden, hoe nu zo'n stam gevormd wordt, tot ik op een der laatste pagina's van het boek van Dhr. Veerkamp, de volgende passage aantrof.

STAMOPBOUW.

„De bekende liefhebberkweker Dhr. Brokmeier uit Rijswijk bezit een stam blankmozaïeken die bijna al 20 jaar gefokt is in FAMILIEVERBAND. Deze stam staat bekend om zijn zeldzaam goedvoerende eigenschappen en zijn stabiliteit. Hoe komt men eigenlijk aan zo'n stam? Zelf kunnen wij ook diverse stammen vormen met verschillende lijnen. Als startingspunt nemen we een man met prima eigenschappen en capaciteiten en paren hem aan 2 of 3 poppen. De beste poppen uit deze combinatie gaan we terugparen aan de vader en hieruit de jonge poppen weer aan de grootvader. Daarna, het vierde jaar dus, kunnen we de jonge vogels weer onderling paren. Gelijktijdig kunnen we nog een lijn vormen, als we het tweede jaar van onze stamopbouw een jonge zoon paren aan de moeder. Het vierde jaar kunnen we de jongen onderling paren. Het vijfde jaar kunnen we beginnen de twee gevormde lijnen onderling te paren, op dezelfde manier als wij begonnen zijn. Bij het opbouwen van een stam letten we speciaal op welke factoren, hetzij van de vader of moeder, domineren en houden daar rekening mee bij het selecteren. We onderscheiden patrokliene (op de vadergelijkende) en matrokliene (op de moeder gelijkende) nateelt.“

Hieronder zal ik met medeweten van Dhr. Veerkamp, deze stamopbouw uitvoerig beschrijven en tevens trachten te bewijzen, dat van werkelijke INTEELT geen sprake is.

M-lijn. Alle nakomelingen met de aanduiding M, wijzen op afstamming via de mannelijke lijn. (van de SH. Stamhouder).

P.A. = pop A P.B. = pop B, P.C. = pop C.

Het eerste jaar starten we dus met 1 man, waarvan wij kunnen vermoeden, dat deze prima broedeigenschappen en capaciteiten bezit. Een goede aanwijzing in deze richting is het ouderpaar, waaruit onze komende STAMHOUDER voortgekomen is. Bent u er van overtuigd dat dit ouderpaar, door hun broedresultaten, gedrag tijdens de broedperiode enz. een prima kweekstel was, dan kunt u er praktisch zeker zijn, dat hun kinderen ook deze eigenschappen bezitten. De meeste van deze eigenschappen zijn n.l. verervend. Op dezelfde wijze selecteren wij 2 of 3 poppen.

1ste broedjaar:

Bloedpercentages:	SH	P.A	P.B		SH	P.A	P.B	P.C
SH x pop A hebben samen:	100%	100%	—	—	geeft M1A	50%	50%	—
SH x pop B hebben samen:	100%	—	100%	—	geeft M1B	50%	—	50%
SH x pop C hebben samen:	100%	—	—	100%	geeft M1C	50%	—	50%

Tweede broedjaar: selecteren patrokliene poppen en paren terug op de SH.

Bloedpercentages:	SH	P.A	P.B	P.C	geeft	SH	P.A	P.B	P.C
SH x pop M1A samen:	150%	50%	—	—	geeft M2A	75%	25%	—	—
SH x pop M1B samen:	150%	—	50%	—	geeft M2B	75%	—	25%	—
SH x pop M1C samen:	150%	—	—	50%	geeft M2C	75%	—	—	25% bloed

Derde broedjaar: selecteren weer patrokliene poppen en paren terug op SH.

Bloedpercentages:	SH	P.A	P.B	P.C	SH	P.A	P.B	P.C
SH x pop M2A samen:	175%	25%	—	—	geeft M3A	87,5	12,5	—
SH x pop M2B samen:	175%	—	25%	—	geeft M3B	87,5	—	12,5
SH x pop M2C samen:	175%	—	—	25%	geeft M3C	87,5	—	12,5 bloed

Vierde broedjaar: Nu paren we eerst onderling. 6 mogelijkheden n.l.

Man M3A x pop M3B; Man M3A x pop M3C; Man M3B x pop M3A;
Man M3B x pop M3C; Man M3C x pop M3A; Man M3C x pop M3B, of omgekeerd dit maakt wat betreft bloedpercentage's niets uit, hoofdzakelijk is type vogels te paren welke voldoen aan het doel dat u nastreeft.

Bloedpercentages:					SH	P.A	P.B
Man M3A x pop M3B samen	175	12,5	12,5	—	geeft M4AB	87,5	6,25
Man M3A x pop M3C samen	175	12,5	—	12,5	geeft M4AB	87,5	6,25
Man M3B x pop M3C samen	175	—	12,5	12,5	geeft M4BC	87,5	6,25

We zullen nu de 3 vrouwelijke (V-lijnen) op de voet gaan volgen. We paren dus de jonge mannen uit het eerste huwelijk terug op hun moeder.

TWEDE broedjaar: We selecteren nu MATROLIENE mannen. 3 mogelijkheden.

Bloedpercentages:					SH	P.A	P.B
M1A x pop A samen	50%	150%	—	—	geeft V2A	25%	75%
M1B x pop B samen	50%	—	150%	—	geeft V2B	25%	75%
M1C x pop C samen	50%	—	—	150%	geeft V2C	25%	75% bloed

3e broedjaar: Selecteren weer matrokliene mannen en paren terug aan grootmoeder.

Bloedpercentages:	SH	P.A	P.B	P.C	geeft	SH	P.A	P.B	P.C
V2A x pop A samen	25%	175%	—	—	geeft V3A	12,5	87,5	—	—
V2B x pop B samen	25%	—	175%	—	geeft V3B	12,5	—	87,5	—
V2C x pop C samen	25%	—	—	175%	geeft V3C	12,5	—	—	87,5

Eerst in het vierde broedjaar gaan we deze vrouwelijke lijnen onderling paren, na geselecteerd te hebben op de matrokliene typen. Man x pop of pop x man blijft voor wat betreft de bloedpercentages weer gelijk.

Bloedpercentages:	SH	P.A	P.B	P.C	SH	P.A	P.B	P.C
V3A x V3B samen	25%	87,5	87,5	—	geeft V4AB	12,5	43,75	43,75
V3A x V3C samen	25%	87,5	—	87,5	geeft V4AC	12,5	43,75	—
V3B x V3C samen	25%	—	87,5	87,5	geeft V4BC	12,5	—	43,75

Zowel in de M-lijn als in de V-lijnen is dus vers bloed ingekweekt.

In het 5e broedjaar gaan we nu de M-lijn met de V-lijnen onderling paren wat 9 mogelijkheden oplevert n.l.

Bloedpercentages:	SH	P.A	P.B	P.C
1 man M4AB x V4AB hebben samen	100%	50%	50%	—
2 man M4AB x V4AC hebben samen	100%	50%	6,25%	43,75%
3 man M4AB x V4BC hebben samen	100%	6,25%	50%	43,75%
4 man M4AB x V4AB hebben samen	100%	50%	43,75%	6,25%
5 man M4AC x V4AC hebben samen	100%	50%	—	50%
6 man M4AC x V4BC hebben samen	100%	6,25%	43,75%	50%
7 man M4BC x V4AB hebben samen	100%	43,75%	50%	6,25%
8 man M4BC x V4AC hebben samen	100%	43,75%	6,25%	50%
9 man M4BC x V4BC hebben samen	100%	—	50%	50%

geven in bloedpercentages:

1ste paring MV5AB met	50%	25%	25%	—
2e paring MV5ABC met	50%	25%	3%	22%
3e paring MV5ABC met	50%	3%	25%	22%
4e paring MV5ABC met	50%	25%	22%	3%
5e paring MV5AC met	50%	25%	—	25%
6e paring MV5ABC met	50%	3%	22%	25%
7e paring MV5ABC met	50%	22%	25%	3%
8e paring MV5ABC met	50%	22%	3%	25%
9e paring MV5BC met	50%	—	25%	25%

Ook hier maakt het niet uit of u man x pop of pop x man paart daar de bloedpercentages gelijk blijven. Wat wel belangrijk is, bij de hele reeks bovenstaande paringen, selecteren en observeren om doel bewust te kweken in de richting welke u voor ogen hebt, daardoor kan het nodig zijn, in het 4e of 5e broedjaar in plaats van een man, een pop te gebruiken, daar het uiterlijk ook een belangrijke rol speelt.

U zult begrijpen, dat als men met meerdere mannen en poppen paart, dus diverse M-lijnen en V-lijnen gaat vormen, het aantal mogelijkheden om NIEUW BLOED in uw vogels te brengen aanzienlijk vergroot wordt.

Wat nu te doen in het 6e broedjaar?

We hebben dus mannen en poppen verkregen welke diverse bloedperc. bezitten. Nu hangt het helemaal van uzelf af welke richting u in wilt slaan, welk bloed voor uw stam het belangrijkste is. Dit kan zich manifesteren door prima broedeigenschappen welke zich in een bepaalde lijn voordeden. Probeer deze lijn of lijnen aan te houden. Bombardeer dan een nieuwe STAMHOUDER EN MOEDER en begin het spel weer van voren af aan.

Tot slot nog enige opmerkingen.

1ste Ik heb steeds het gezamenlijk bloedbezit gedeeld door 2. In de praktijk zal dit lang niet altijd het geval zijn.

2e Bemerkt u, dat een bepaalde lijn minder goede eigenschappen bezit, wees hard en snij deze lijn af, al is de vogel uiterlijk nog zo mooi. Als u doorkweekt met zulke vogels, worden deze minder goede innerlijke eigenschappen, in percentages uitgedrukt steeds groter, met alle nare gevolgen vandien.

3e Tracht zoveel mogelijk over de M-lijnen te kweken, dit blijkt in de praktijk de beste vruchten af te werpen.

4e Noteer zorgvuldig alle waarneembare eigenschappen.

5e Paar steeds intensief x half intensief, daarbij vooral lettend op de vorm, houding en grootte van de vogels.

Aangezien ik dit artikel als vogelliefhebber geschreven heb en een leek ben op het zoologisch-technische vlak, verzoek ik diegene, welke het niet met bovenstaand eens is, of andere aspecten er aan toegevoegd wil zien met mij in contact te treden, zodat eventuele fouten of tekortkomingen hersteld kunnen worden.

G. Hollanders.

In het volgende nummer volgt van de heer Veerkamp het antwoord op de vraag of bloedverversing zonder stamvorming mogelijk is.

MERKWAARDIGE NESTEN EN NESTPLAATSEN (2)

M. de Jong

Als de **baardmanneling** (ook wel baardmezen genoemd) een maand of twee oud zijn beginnen ze reeds aan 'verkering' te denken. Zeer vroeg sluiten ze een huwelijk, een verbintenis voor het leven, iets unieks bij kleine zangertjes. Beide partners bouwen aan het nest, dat bestaat uit biezen, rietbladeren, lisdodden, gras en dergelijke; het wordt uitstekend verborgen onder een soort 'afdakje' van omgeknikte bladeren en stengels en is het bevestigd aan de er omheen groeiende vegetatie. Ook de randen van de horsten van de bruine kiekendief worden wel benut.

In 'Limosa 32' schrijven dr. Ten Kate en Koridon onder meer: „Bevinden de nesten zich in het riet of lisdodden enz. met een onderbegroeiing van andere moerasplanten, dan leveren deze laatste voldoende bescherming.

Ontbreekt iedere onderbegroeiing, dan doet van de verdroogde en geknakte vegetatie van het vorige jaar als zodanig dienst. Verder stuwten stormen 's winters grote hoeveelheden afgebroken biezen op, die na het vallen van het water als een dicht vlechtwerk in het riet blijven hangen. Een groot deel daarvan wordt in het voorjaar door in brand steken verwijderd, daar—de

rietcultuur van—deze 'daakvelden', zoals ze bij Kampen worden genoemd, grote schade ondervindt. Waar echter in het broedseizoen nog resten van deze velden aanwezig zijn, worden de randen daarvan bij voorkeur door de baardmezen gebezigt om er hun nesten onder te bouwen, een enkele maal zelfs vrij ver van de rand af.”

Tot zover nog niets 'merkwaardigs' zult u zeggen en dat is het ook niet, maar hier is de mens de helpende hand komen bieden; vandaar dat de baardmees hier een plaatsje krijgt. De heer Koridon, vogelwachter bij het Staatsbosbeheer, kwam op het idee een aantal kunstmatige nestgelegenheden te maken in het onder zijn toezicht staande gedeelte van het Zwartemeerreservaat. Hierbij werd als volgt te werk gegaan: eerst werden over een oppervlak van ongeveer een vierkante meter de stengels van de overjarige mattenbies op een afstand van circa 35 cm van de top geknakt en naar het midden van het oppervlak gebogen. Hier bovenop werd een laag van hetzelfde materiaal aangebracht, ter dikte van om en nabij een decimeter. Vervolgens werd aan de onderkant van dit afdakje de begroeiing omlaag gedrukt door de hand in de aan-

gebrachte biezenlaag te steken, zodat een kunstmatige nestholte ontstond. Later bleek dat de baardmannetjes bij voorkeur in deze holte hun nest gingen bouwen en slechts in enkele gevallen een willekeurige plaats onder het afdak daartoe werd gebezigd. (Ook andere vogelsoorten maakten graag gebruik van deze overkapping, want de heer Koridon vond er nesten van een waterral, een snor en een kleine karekiet.)

Bergeenden zijn uitgesproken halebreeders, die bij voorkeur het hol van een konijn als nestplaats uitkiezen. Aangezien deze lang niet altijd voorhanden zijn, worden ook wel andere gangen en hollen benut, onder meer de door mensen kunstmatig aangelegde gangen en buizen. Een enkele maal is wel eens een nest gevonden in het hol van Reintje de vos of van een das. Maar ook de bergeend weet 'merkw aardige' plaatsen te vinden: in voor wilde eenden opgehangen broedkorven, in holle bomen, vaak op aanzienlijke hoogte (wat in feite nog altijd 'hollen' zijn), maar ook wel onder struikgewas, zoals duindoorns en zelfs tussen hoog gras of temidden van helm.

Blaauwe reigers broeden in kolonies, soms in gezelschap van aalscholvers of roeken; slechts zelden worden alleenstaande nesten aangetroffen. Het liefst benutten ze hoge bomen, waar ze vrijwel niet te benaderen zijn. Soms bevinden de nesten zich in het riet en dan worden geen takken en twijgen, zoals bij een boomnest het geval

is, gebruikt, maar rietlinten, -bladeren, en -stengels. Maar ook hier kunnen we soms iets 'merkw aardigs' aantreffen: in Kearton's 'our Bird Friends' staat een reigernest afgebeeld, dat geheel is vervaardigd van ijzerdraad!

De nesten van de **boerenzwaluw** treft men vaak aan in schuren, stallen, berghokken en dergelijke en soms wagen ze wel eens een poging om een 'home' te stichten in een woon- of slaapvertrek, iets wat lang niet altijd wordt getolereerd. Ook worden de nesten wel buiten gebouwd: onder luifels, afdakjes, goten, kroonlijsten en dikwijls onder bruggen. In veel gevallen worden de nesten door een of ander uitsteeksel ondersteund, maar soms wordt het zo tegen een wand 'geplakt', hetgeen niet zelden tot gevolg heeft, dat het naar beneden stort. Ook vrijstaande nesten komen voor en liggen bij voorbeeld op balken of binten; deze hebben dan een ronde, platte vorm. Waarschijnlijk zegt u: oh, dat was me allang bekend, maar wist u ook, dat deze zwaluwen soms in steengroeven nestelen en dat er zelfs nesten zijn gevonden op een dikke boomtak? En wat denkt u van het volgende 'varende' nest? Dit berichtje vond ik in 'Limosa VIII' (1935): „Op 16 juni 1935 werd mij te Schonnewoerd een nest van een boerenzwaluw gewezen, dat gebouwd was in het vooronder van een zolderschuit, terwijl de vogels door een kapot ruitje in en uit konden vliegen. Volgens zeggen van de eigenaar hadden de vogels het nest reeds in een gehucht op vier à vijf kilometer afstand gelegen, gebouwd en

waren zij de schuit op zijn tocht naar genoemd dorp gevolgd."

Te Neerbeek/Beek (Limburg) was in juli 1965 een nest van een boerenzwaluw gebouwd rondom een lichtkabel, die losjes van een lamp naar een aangrenzende stal liep. De enige steun voor het nest bestond uit deze loshangende kabel. Op circa drie meter afstand van de lamp was de lichtkabel met een stukje touw aan een houten balk bevestigd. Het nest bevond zich een meter voor deze balk en bij iedere beweging van de kabel wiegde het zachtjes heen en weer. De vier jongen hebben het nest gezond en wel verlaten. (Limosa, 40 no. 4, 1967.)

Boorklevers zoeken als nestplaats de een of andere holte op diverse hoogten in bomen of dikke takken, oude spechtegaten, muurnissen of

nestkasten. In veel gevallen is de ingang tot het eigenlijke broedhol te groot naar de zin van de klevers, maar geen nood: ze metselen deze zo ver dicht met klei, leem of modder, vermengd met speeksel en paardemest, dat zij er zelf net door kunnen en grotere indringers aldus de toegang versperd zien. (Mussen willen namelijk wel eens een poging wagen het te annexeren!) Toch is dit pleisteren een zuiver instinctieve handeling, want bij nestkasten, die een precies op maat gemaakt vlieggaat hebben, worden evengoed de binnen- en buitenkant 'verstevigd' met vochtige klei.

Men heeft ook nesten van boorklevers aangetroffen in de gangen van oeverzwaluwen, in een

oud eksterneest, in de loop van een kanon en zelfs in een hooimijt! In laatstgenoemde mijt metselde een paartje zijn nest, dat geheel van klei werd vervaardigd. Het bouwen vergde twee maanden — normaliter twee weken — maar toen was er een bouwsel gereed, dat een hoogte had van dertig en een grootste breedte van twintig centimeter! Toen de jongen waren uitgevlogen heeft men deze curiositeit verzameld: het woog bijna vijf kilo en bevindt zich thans in het Brits Museum.

De **boorkruiper** benut als plaats voor zijn losse bouwsel allerlei holten, gaten, spleten, achter loszittend boomschors, in nissen, nestkastjes, klimopraken, achter afvoerpijpen en dergelijke. Zijn voorkeur gaat echter uit naar bomen — vooral eiken en iepen — die door de bliksem zijn getroffen en zodoende mooie 'schuilplaatsen' bieden. Maar dat ook de boorkruiper het allerminst erg nauw neemt mag blijken uit het volgende: men vond eveneens nesten achter latwerk van tuinhuisjes, in houtmijten, in de rieten wanden van hutten, die gebouwd waren om een schuilplaats aan eendenjagers te bieden en zelfs onder dakpannen!

(Wordt vervolgd)

Ussel

De

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 11,— per jaargang, te storten op postgiro 115834 De Vogelwereld, Civoorstraat 30, Zottegem.

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijksweg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

NU OF NOOIT! Een eigen Sportbroedmachientje. Vanaf f 85,— voor 100 Kwartel-eieren of 48 Kippe-eieren. Capaciteit van 80, 100, 150, 200 eieren enz. met eierenkeerapparatuur voor 50 eieren vanaf f 175,—. Folders met afbeelding op aanvraag.

A. M. KOKKE

Bredeweg 30 — Groesbeek — Telefoon 08891 - 16 32

HET ORIGINIELE

natuurlijke pigmento
liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Het is het niet te overtreffen Italiaanse product, gebruikt door kwekers in de gehele wereld, dat honderden imitaties op de markt heeft.

Vraagt Uw leverancier om het product in de originele verpakking van 30 of 170 cc.

HET IS EEN PRODUCT GEGARANDEERD
DOOR HET MERK ENCA - UDINE (ITALIE)

GED. HANDELSMERK

voeders voor alle vogels

over onze vogels
gesproken.
dat is hun voer!

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 106
RIJSWIJK Z.H. TEL. (070) 98 34 02

Paren gele roodruggen E.K. '70, uit buitenvolière. Enkele losse poppen. Wie ruilt pop gele roodrug voor pop Splendid. Beugels Ph. E. H., Dorpstraat 12, Oirsbeek (L). Tel. 04492-1991.

Mooie grote diamant vinken. Th. Steenkamer, Zijde 260, Boskoop. Tel. 01727-3493.

Wegens opheffing mijn kweekvogel Briljant, Split en Zilver diamantduifjes, Splendid, Turquoise en Bourks. Verder prachtige kooien, centrale verwarmingskachel, radiatoren en een tijdloze Broedblokken en kastjes, voederbakjes enz. C. Stokkermans, Dorpsstraat 43, Goirle. Tel. 04247-1289.

Suche Vögel und Tiere aller Art zu kaufen. Auch bitte ich um Angebote für die Zoobranche in Deutschland. Willi Löw, 6227 Mittelheim Gartenfeldstr. 9, West-Deutschland.

Waterslagers, diepe zang, a/v wanten van mijn stam. 1e te Uithoorn Distr. t. N.H. J. Visser, Lindenlaan 13, Wormerveer.

Unieke aanbieding wegens ziekte. Komoco Paradiso Volières 5 stuks 50 br. 43 d. 1.05 h. 4 stuks 50 br. 43 d. 2.10 h. Hiervan kunnen 13 kooien van 50 x 43 x 1,05 opgeb. worden. Het geheel is in elke br. en hoogte op te bouwen met emaille schuifladen, alle voorfronten met draaideuren, 5 mnd. in gebruik. Nieuwsprijs f 895,— compl. met 20 kweek Goulds, 5 Zw. K. 2 G.K. 13 R.K. 14 Meeuwen met verder alle toebeh. op vogel geb. 1. R.K. Pap. Am. 1 stel Jap. N.galen, totaalprijs f 1100,— alle vogels f 550,—. Tel. 020-411395.

1-0 Elegant overj., 3-0 Splendid, 2-2 Turquoise overj., 2-1 Bourks overj. Mevr. A. Graal, Emmapark 10, Pijnacker. Tel. 1836-2307.

DIVERSEN

Grote rui- en verkoopbeurs georganiseerd door de Monsterse vogelvereniging „De Edelzanger“ op zaterdag 1 mei a.s. van 14.00 - 17.00 uur in het verenigingsgebouw Choorstr. 99 te Monster. Handelaar aanwezig.

WAT LEZERS SCHRIJVEN

In verschillende bladen leest men nog wel eens kritiek op onze organisatie en meestal is dan het bondsbestuur het kind van de rekening. Vooral de „Vogelgids“ weet daar weg mee. De eerste de beste keer dat ik in genoemd blad ook eens iets naar voren wilde brengen, in positieve zin, werd dit niet opgenomen. Zij voelen blijkbaar meer voor het negatieve. Ik vraag mij wel eens af wat deze heren zelf al voor de wildzang hebben gedaan.

Hebben zij al eens getracht om iets positiefs te doen? Het is gemakkelijk om iemand te kraken. Ik houd daar niet zo van, al wilde ik het vorenstaande toch wel even kwijt.

De bedoeling van mijn schrijven is de wildzangliefhebbers er op te wijzen dat er ook nog een speciaalclub voor hen is. Hoe het met betrekking tot de wildzang is geweest en wie de schuldige zijn aan de huidige toestand wil ik buiten beschouwing laten. Nu is het moment om te handelen en dat moeten wij zelf doen. De speciaalclub behartigt alle problemen van de wildzangliefhebbers in samenwerking met het bondsbestuur. Het is aan de liefhebbers zelf om zich aan te sluiten.

Doe het nu. U zult begrijpen dat wij als grote groep iets kunnen doen, maar dan moet het werkelijk een GROTE groep zijn en niet enkele

Woningruil gezocht voor bouwvakvac. met wederz. vogelverz. Liefst kust. v.d. Waarden, J. v.d. Heijdenstr. 232, H'sum.

Gevraagd: 1-0 Stanley, liefst met rode stuit. 0-1 Splendid vr. br. Br. met prijs aan H. C. Dijkgraaf, Sumatralaan 54, Apeldoorn. Tel. 05760-51486.

Vogelver. Z. en K. zoekt T.T. kooien tbv. tropen en gr. parkieten. Opgaaf aantal en prijs v. Reedeweg 49, Renswoude, tel. 08387-1857.

7 mooie kweekparen graspark. (Eng. afst.) Gr. grijsgr. L. gr. cinn. alb. f 15,— tot f 25,— p. st. P. Besters 't Goylaan 69, Utr. tel. 030-883612.

Zilver diamant Duijjes f 15,— per stuk, Mandarijneendjes f 55,— per paar, Rode mannen en Popkanaries resp. f 40,— en f 25,— per stuk, A. v. Ruth Glasounowlaan 17, Eindhoven. Tel. 040-512696.

R.K. Goulds op kleur. Broedrijp uit buiten volière f 60,— p.p. Hoebbe, Verdronkenoord 75, Alkmaar.

10-10 Turquoise's, 13-13 Bourks, Gebr. Kolen, Mgr. Verhoevenlaan 11, Oisterwijk o.f. Hoelstraat 223, Tilburg.

0-1 Stanley Rosella, 1-1 Bourks, 0-2 Turq., J. T. Hartkamp, Dinkelstr. 26, Enschede.

Gordels, Cerus, Binchenow Diamantvinken, Spittst., Roodkop Pap. a.m. + driekleur Pap. a.m., J. Krooswijk Thomaslaan 13, Ede, Gld.

Kleurkan, o.r. bruin, o.r. agaat, o.r. isabel, g. agaat, g. isabel, prachtkweekvogels keuze uit 100 st., D. Beima, St. Martinusstr. 56, Bovenkarspel.

Overj. Witte Valk Parkieten, Zilver en Isabel Kwartels. Spenkelink, Kampweg 36, Soesterberg.

WILDZANG

honderden. Het woord en de daad is aan u heren wildzangliefhebbers. Ik hoop met dit schrijven er toe bij te dragen dat we straks niet met ons allen behoeven uit te lopen om ergens een putter of goudvink te gaan bezichtigen op de wijze zoals dat met de „ben-gaalse“ gier is gebeurd.

Th. Gietman

Goudvinken

Wij ontvingen nogal wat reacties op het artikel mijn kweek met goudvinken in het februarinummer, met name op de tijd van ringen. Vele zijn van mening dat het ringen dient te gebeuren op de zesde, hooguit de zevende dag en beslist niet wanneer de jonge vogels uitvliegen. De pootjes hebben dan al die omvang dat een kanariering moeilijk is aan te brengen. Goede observatie en regelmatige controle op een beheerste wijze uitgevoerd is belangrijk. Dit laatste niet alleen voor de goudvinken maar voor alle soorten.

Om zo veilig mogelijk te ringen dient u dit te doen tegen de avond en met ringen die vooraf zwart zijn gemaakt. Alhoewel de goudvinken (nog) niet tot onze kooivogels behoren menen wij er toch goed aan te doen u van bedoelde reacties in kennis te stellen.

VOGELHANDEL REIN v.d. VEEN

GOOR

Jap Nachtegaal man	f 15,— p.st
Jap Nachtegaal pop	10,— p.st
Roodoor Bulbul	17,50 p.st
Kala bulbul	15,— p.st
Mex Nonpareil	45,— p.p.
Regenboogvinken	24,— p.st
Rode Kardinaal pop	25,— p.st
Rode Kardinaal man	25,— p.st
Schama Lijster	65,— p.st
Goudvoorhoofdbladvogel	45,— p.st
Zebravinken grijs	7,— p.p.
Zebravinken isabel	7,— p.p.
Zebravinken wit	9,— p.p.
Zebravinken Masker	11,— p.p.
Diamantduifjes	20,— p.p.
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.
Rode steenduijjes	30,— p.p.
Dwergkwartels	11,— p.p.
Zilverkwartels	20,— p.p.
Isabelkwartels	30,— p.p.
Kuifkwartels	45,— p.p.
Jap kwartels	20,— p.p.
Grasparkieten	6,50 p.p.
Deensbonteparkieten	10,— p.p.
Albinoparkieten	10,— p.p.
Lutinoparkieten	10,— p.p.
Roodrug parkieten	50,— p.p.
Valkparkieten	30,— p.p.
Bourparkieten	50,— p.p.
Sperling dwergpapegaalen	35,— p.p.
Ind nonpareil	20,— p.p.
Citroen wevers	9,— p.p.
Oranje wevers	9,— p.p.
Grote Blauwfazantjes	10,— p.p.
Grote Safraanvinken	17,50 p.st
Bandvinken	5,50 p.p.
Napoleons	4,50 p.p.
Muskaatvinken	6,— p.p.
Driekleurnonnen	6,50 p.p.

Rijstvogels	8,— p.p.
Jap meeuwtjes	7,— p.p.
Abb Geelbuik astr	15,— p.p.
Blauwe honingzuigers	50,— p.p.
Roodkopamadines	22,50 p.p.
Dominkaan wida	7,50 p.p.
Edelzangers	9,— p.p.
Geelstuit edelzangers	11,— p.st
Baardvogeltjes	22,50 p.p.
Blauwkopblauwfazantjes	22,50 p.p.
Parelhalsband amadine	37,50 p.p.
Elfen astr	45,— p.p.
Groene druppel astr	70,— p.p.
Rode druppel astr	60,— p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.
Gordelgrasvinken	37,50 p.p.
Spitsstaart amd	35,— p.p.
Ceres astr	35,— p.p.
Bichenow astr	50,— p.p.
Driekleur amd	52,50 p.p.
Roodkopgoulds amd	65,— p.p.
Masker amd	65,— p.p.
Muisparkieten	35,— p.p.
Gele rietvinken	125,— p.p.
St. Thomasparkieten	47,50 p.p.
Goudvoorhoofdsparkieten	60,— p.p.
Rotmusjes	25,— p.p.
Melbaastrilde	50,— p.p.
Moz. sijsjes	9,— p.p.
Blauwfazantjes	6,50 p.p.
Oranjeakaakjes	6,50 p.p.
Ekstertjes	6,— p.p.
Zilverbekjes	4,50 p.p.
Blauwgrijs roodstaartjes	9,— p.p.
Witte Rijstvogels	40,— p.p.

's Maandags de gehele dag gesloten.
's Zondags van 9 tot 2 uur geopend.
Verzending onder rembours verp. 1,50.
Onder minimumorders f 20,—

VRACHT REKENING GOEDKOPER

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

„ANIMALI” INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK

Postbus 291, Eindhoven, Tel. 040-113738, Roostenlaan 303

PRIJSLIJST

Kanaries	mannen	f 16,— st.
Kanaries	poppen	„ 8,— st.
Bastaard Putters	goede zangers	„ 25,— st.
Japane Nachtegale	mannen	„ 20,— st.
Zilveroor Nachtegale	mannen	„ 50,— st.
Rode Kardinalen	mannen	„ 30,— st.
	poppen	„ 35,— st.
Indigovinken		„ 17,50 st.
Mexikaanse Nonpareils		„ 25,— st.
Zebravinken	grijze	„ 8,— pr.
	beige/bruine	„ 8,— pr.
	witte	„ 12,— pr.
	bij 10 paar	„ 11,— pr.
	masker	„ 14,— pr.
	zilvervleugel	„ 15,— pr.
Japane Meeuwtjes	bij 10 paar	„ 12,— pr.
		„ 11,— pr.
Napoleonnetjes		„ 4,50 pr.
Zilverbekjes		„ 4,50 pr.
Bandvinken		„ 5,50 pr.
Ekstertjes		„ 6,— pr.
Vuurvinken		„ 8,— pr.
Blauw Fazantjes		„ 8,— pr.
Oranjeakaakjes		„ 8,— pr.
Mozambiqueesjes		„ 11,— pr.
Edelzangers		„ 11,— pr.
Blauwgrijze Roodstaartjes		„ 11,— pr.
Goudmussen		„ 7,— pr.
Goudbukjes		„ 10,— pr.
Driekleurnonnen		„ 8,— pr.
Muskaatvinken		„ 6,50 pr.
Tijgervinken		„ 7,— pr.
Groene Tijgervinken		„ 25,— pr.
Malabar Fazantjes		„ 5,50 pr.
Witkop Nonnen		„ 10,— pr.
St. Helena Astrildes		„ 15,— pr.

Abessijnse Geelbuik Astrildes	„ 25,— pr.
Kwartel Astrildes	„ 25,— pr.
Aurora Astrildes	„ 25,— pr.
Bruinkop Ortolanen	„ 8,— st.
Roodkop Gould Amadinen	„ 80,— pr.
Diamant Vinken	„ 60,— pr.
Binzen Astrildes	„ 60,— pr.
Spitsstaart Amadinen	„ 40,— pr.

DUIVEN:

Diamant Duifjes	„ 25,— pr.
Zilver Diamantduifjes	„ 60,— pr.

PARKIETEN:

Grasparkieten	„ 8,— pr.
Deense Bonten, Lutino en Albino Parkieten	„ 12,— pr.
Regenboog Parkieten	„ 30,— pr.
Violet Parkieten	„ 25,— pr.
Engelse Standaard Parkieten	„ 60,— pr.
Roodrug Parkieten	„ 75,— pr.
Elegant Parkieten	„ 150,— pr.
Bourks Parkieten	„ 75,— pr.
Valk Parkieten	„ 45,— pr.
Turquoise Parkieten	„ 90,— pr.
Pracht Rosella's	„ 275,— pr.
Nandaya Parkieten	„ 80,— pr.
Halsband Parkieten	„ 30,— pr.
Yendaya Parkieten	„ 150,— pr.
Pruimekop Parkieten	„ 65,— pr.
Geelbonte Halsband Parkieten	„ 150,— st.

PAPEGAAIEN:

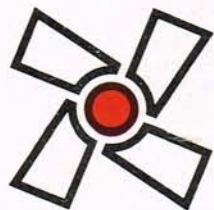
Grijze Roodstaart Papegaaien	„ 200,— st.
met garantie op spreken, hand tam	

VOLLEDIGE PRIJSLIJST OP AANVRAAG

klank
en kleur
in uw
volière

Jubelend vogelgezag.
Bonte kleurenpracht en een warreling
van glanzende veren en levenslust.
Om uren van te genieten. Gezonde
vogels. Het ideaal van iedere
vogelliefhebber. Witte Molen helpt U
daarbij met vogelvoerders die,
in de juiste hoeveelheid en
samenstelling, alle grondstoffen
bevatten om Uw vogels in
topconditie te houden.
Witte Molen, gewoon het beste
wat er te koop is.

witte
molen